



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

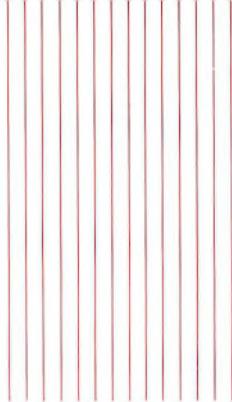
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

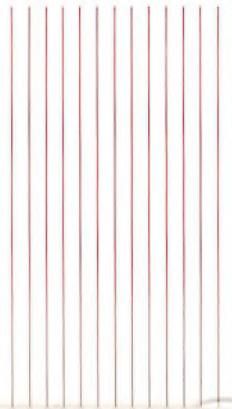
Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>



DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

AARSSKRIFT 1956





AARSSKRIFT 1956

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

Konrad Jørgensens Bogtrykkeri, Kolding.

DAGDRØMME

Blandt alle de vidunderlige ting, som mennesket, skabningens herre, har fået i vuggegave, er evnen til at drømme, danne billeder for sit indre øje, i fantasiens verden være medlevende i begivenheder og der kunne ønske, skabe og udrette det utrolige.

I os alle ligger en drøm om at blive noget stort, udrette noget, som ingen andre har kunnet, og når denne drøm bliver en spore til daglig gerning, så kan drømmen være en vej.

Man kan i fantasien udforme begivenhederne efter sit eget hoved, man kan udtænke måder at gøre dette eller hint på og til sidst drømme sig til et resultat.

Dagdrømme kan også være negative, og dagdrømmere har det svært i dag, hvor det liv, de drømmer om, er uendelig langt fra det, de lever i. De forlorne film og romaners prangende verden kontra sidegademiljøet — overmennesket mod hr. middelmand.

Tag et eksempel fra idrættens verden, hvor det koster umenneskeligt slid og energi at vinde olympisk guld. Et ungt menneske drømmer om at opnå hæder — prøver — opdager, hvor svært det er — opgiver, og nøjes med det fattige surrogat, dagdrømmen.

Børn har det meget lettere. Drømmen er en del af deres liv, men er for dem mere realitetsbetonet. De kan finde sig et ideal, enten det nu bliver en filmstjerne, en berømt idrætsmand eller andre, de gerne vil ligne.

Når en dreng løber, spiller bold eller farer rundt og knalder med seksløberen, ja, så er han Gunnar Nielsen,

Knud Lundberg eller Hopalong Cassidy. Han når gennem legen og fantasien sine drømmes mål.

De voksne er mere realistiske og kan ikke lege, at de er den eller den. Dagdrømmenes urealistiske verden bremser den svages handlekraft.

Det er nemmere at drømme sig til en tolver og lodsedlens ønskehus, fjernsynsapparat eller luksusbil. Håbet om at komme let til noget her i livet er en menneskelig svaghed, der gør mennesker lette at lokke, det gør dem utilfredse og misundelige på dem, der har mere af gods og guld.

Man bliver aldrig lykkelig, sålænge det nager én, at andre er lykkelige.

De livsgoder, der er noget værd, får man ikke som foræring, de er noget, man selv må arbejde for — og skabe.

Drømme kan være en vidunderlig gave — uden fantasi og håb om at nå et mål, når man det ikke. Men — der skal ligge vilje bag drømmen for at nå sine ønskers mål, der vel skal sættes højt, men ikke højere end chanceen for at nå dem er til stede.

At vente på chancen er ofte omsonst,
man spilder blot tid og kræfter;
men at skabe en chance, det er en kunst,
man gør vel i at lægge sig efter.

(Anton Berntsen.)

Svend Aage Thomsen.

DEMOKRATI OG »KANTER«

Menneskets evne til at tilpasse sig givne livsvilkår og tillempe sig sin omgang med andre har alle dage været en højt skattet egenskab, ja, været anset for at være en af vore allerbetydningsfuldeste. Den har i alle tilfælde i høj grad været krævet for at kunne føle sig i pagt med tiden og findes i dag at være mere nødvendig end nogen sinde.

Spørgsmålet er imidlertid, om vi ikke gennem en sådan vurdering bidrager til, at udviklingen går i uheldig retning.

At tilpasningsevnen betyder noget på visse områder — på arbejdsplassen og tilsvarende steder, må vi ikke være blind for, men når den fører over i uniformering og ensretning, er der uden tvivl grund til at være på vagt.

I en af sine »sommertaler« beretter Jeppe Aakjær følgende: »Mens den jyske højskolemand og folkeopdrager Christen Kold endnu var skolelærer i Vestjylland, blev han en dag kaldt op til sin bisp for at modtage en tilrettevisning for sin ejendommelige undervisningsmåde.

I samtalens løb sagde bispen: »De har så mange kanter, Kold, De skulle se at blive af med nogen af dem.« »Godt nok, Deres højærværdighed,« svarede Kold, »men så er jeg bange for, at jeg skal trille helt væk.«

Faren for at trille »helt væk« lurer ikke alene på individet, men også på nationen.

Der er ingen mangel på dem, der vil hjælpe os af med vore »kanter«.

Den ene afslibningsanstalt vokser op ved siden af den

anden. Vi må alle op på slibestenen — så at sige med jakke og støvler på.

En sådan vældig slibesten, der svinger over vort land, er *pressen*. Den filer og rasper i os allesammen, ikke bare hovedstadsmanden, som den pudser så glat, at han skinner, men selv i den fjernestboende bonde, der sidder mellem bordet og bænken og spytter mellem sine træsko, mens han læser sin avis.

En anden slibesten, der er ophængt ligesåvel langs den jyske ås som mellem bøgestammer, er *højskolen*. Kanske en slibesten af en lidt blødere art, af den slags, man i Jylland kalder for en hwedsten — men dog en slibesten, der gør prompte arbejde i retning af filing og folkeuniformering.«

Selv om Aakjær i ovenstående ikke direkte taler om tilpasningsevnen, er det dog den, der muliggør afslibning af kanterne og danner baggrunden for uniformeringen — et typisk tidens tegn.

Imidlertid rammer Kold også med sin udtalelse noget primært i opdragelsen, nemlig dette at have sine meningers mod. Meninger har vi allesammen, men modet til at fremføre og forfægte dem kniber det ofte med.

Ganske vist fremholder den moderne psykologi, at de individuelle anlæg skal plejes og udvikles, og at børnenes meninger og synspunkter altid skal vises lydhørhed, men dette er langtfra ensbetydende med opdragelse til at have sine meningers mod. Bag dette ligger dybtgående karakteregenskaber, som vi mennesker kun kan røre meget lidt ved.

Desværre er det en udbredt misforståelse, at de individuelle anlæg fremelskes gennem en opdragelse, der bogstavelig talt efterkommer alle børnenes ønsker. Ja, det er i dag ligefrem berettiget at tale om dette som en sovepude for ugidelige forældre, der kun ønsker at beskæftige sig mindst muligt med deres børn. De mener på denne måde at slippe for en masse besvær, men besværet skal de nok senere få at føle i form af børn, der er meget vanskelige at omgås.

Lige såvel som der er grund til at fastslå, at det er helt

godt at være udstyret med visse kanter for ikke at »trille« alt for let og blive en ganske almindelig medløber, lige såvel er det på sin plads at blive klar over, at vi også kan udstyres med for mange kanter og være umulige at have med at gøre.

Når der ligger en betydelig sandhed i Kolds svar, skal man tyde det derhen, at man altid bør være udtryk for sine grundliggende følelser og meninger og efterleve disse.

Derved er vi inde ved kernen i al opdragelse, ved det karakterskabende.

Vi mennesker er ikke født med bestemte karakteregenskaber og en bestemt indstilling til den verden, vi skal leve i. Dette er noget, der livet igennem formes i os, men det absolut grundlæggende element er det, der møder os i barneårene.

Skolen har, så længe den har eksisteret, været anset for en af de betydningsfuldeste opdragende faktorer i et menneskes liv, men på dette område har man alle dage overvurderet skolen — i hvert fald gør man det i dag. Men skolen har begrænsede muligheder rent opdragende, den kan slibe af, rette og udvikle, men det grundlæggende — det rent karaktermæssigt opdragende er foregået eller foregår i hjemmet.

Dette bliver derfor den havn, hvorfra vi skal besejlelivets — mere eller mindre — oprørte hav, men også den havn, hvor vi kan laste menneskelivets nødvendige ballast. Hjemmet er og bliver det grundlæggende for det enkelte menneske og dermed for samfundet.

Desværre er det ikke for meget at sige, at mange hjem i dag i uhyggelig grad er devalueret i forhold til tidligere tiders, da forældrene mere følte og virkelig havde et ansvar.

Gang på gang konstaterer man, at nutidens velfærdsstat fjerner ansvaret fra den enkelte og fra hjemmet — derfor reduceres også hjemmenes mulighed for at opdrage børnene — de kommende slægtled — til sand ansvarsfølelse.

Ingen har bedre end Bjørnstjerne Bjørnson skrevet om det rigtige og ansvarsbevidste hjems betydning i sit digt:

Jeg kører frem gennem strålefryd
i søndagsstilhed med klokelyd.
Alt løfter solen, fra myg til sæden,
som var den selve alkærigheden.
Og folk forbi mig til kirke køre,
snart stiger salmen for åbne døre.

— Godt mod! Du hilste på fler end mig,
skønt du i skyndingen så det ej.

Jeg har det herligste rejsefølge,
skønt det sig stundom mon listig dølge,
men når du så mig så søndagsglad,
var det, fordi at vi flere sad,
og når du hørte mig dæmpet synge,
de sad i tonen som i en gynge.

Mig følger en med en sjæl så stor,
for mig hun ofrede alt på jord,
ja, hun, som lo, når min båd blev krænget,
og blev ej bleg under uvejrs-hænget,
ja, hun, imellem hvis hvide arme
jeg kendte livets og troens varme.

Se, deri er jeg af sneglearten,
at huset bærer jeg med på farten,
og den, som tror, det er tungvindt hør,
han skulle vide, hvor godt det gør
at krybe ind under taget atter,
hvor hun står lys mellem barnelatter.

Ej måler tankens, ej digitets són
så høj en hvælving, så dyb en brønd
som fra den himmelske kærighed
til dør, den spejler i vuggen ned.
Ej sjælen lyser, ej hjertet dugger,
som når dit barn under bøn du vugger.

Hvem ej har kærlighed, i det små,
han kan ej mængdens, ej mindets få.
Hvem ej kan bygge sit eget hus,
hvad stort han bygger, går og i grus.
Med sejr fra Moskva til Kartagena
han dør dog ensom på Sankt Helena.

Har først du bygget dig selv et fæste,
så tit du frelser endog din næste, —
skønt børnehænders og kvindeværk,
det fæste holder din sjæl så stærk,
at den går hel gennem kamp og fare
og giver mod til den største skare.

Et enkelt hjem bar så tit et land,
når ud det sendte dets frelsermand,
og mange tusind af hjem det var,
som landet frelst ifra slaget bar.
Og det, som bærer det gennem freden,
er hjemmets pulsslag i travelheden.

Trods alt det fine i fremmed duft
helt ren alene er hjemmets luft.
Dér møder bare det barnesande,
og synden kysses ifra din pande,
til hjemmet hist står der åbne døre:
ti dèrfra kom det, — og did det føre!

Godt mod, du vandrer på kirkevej!
Du be'r for dine, for mine jeg,
ti bønnen bærer et stykke frem
på vejen mellem de tvende hjem.
— I bøjer ind, jeg må vid're køre,
mens salmen følger fra åbne døre.
— Godt mod! Du hilste på fler end mig,
skønt du i skyndingen så det ej.

Mange gange har vi gennem sangen mødt dette digt, men hvor ofte har vi tænkt de sider af hjemmet og hjemmelivet igennem, som Bjørnson beretter om. På fortræffelig måde berører Bjørnson centrale værdier i hjemmet og hjemmelivet, ja, tager i den grad tingene på kornet, hvorfor kommentarer er overflødige. Kun et par enkelte ting føler jeg lyst til at fremhæve.

Først og fremmest kan omkvædet:

»— Godt mod! Du hilste på fler end mig,
skønt du i skyndingen så det ej«

give anledning til mange dybtgående overvejelser. Bjørnson understreger i dette, at vi er et håndgribeligt udtryk for det, der rører sig i vort hjem, ja, at vi ligefrem er et produkt af hjemmet.

Yderligere understreges dette i linierne:

»til hjemmet hist står der åbne døre:
ti dør fra kom det, — og did det føre!«

Hjemmets og dermed den enkeltes ansvar og betydning understreges forbilledligt i verset:

»Et enkelt hjem bar så tit et land,
når ud det sendte dets frelsermand,
og mange tusind af hjem det var,
som landet frelst ifra slaget bar.
Og det, som bærer det gennem freden,
er hjemmets pulsslag i travelheden.«

I nutidssamfundet tiltrænges det i høj grad at få gjort opmærksom på betydningen af den enkeltes indsats. Det, at vi forstår, at såfremt jeg svigter på min post, betyder dette uendelig meget for samfundet, ja, det er en af de indstillinger, der er med til at give et samfund rygrad.

Desværre må det erkendes, at det hjem, som Bjørnson lovpriser, er svært at finde i nutidssamfundet. Imidlertid er det et forhold, vi alle kan være med til at rette på, såfremt vi forstår Bjørnsens ord og værdien af dem.

Det kan ikke være rigtigt at gøre som adskillige forældre i dag: købe materielle goder til deres børn som erstatning for forsømt opdragelse og kærlighed. En nok så stor kontant sum til start af egen eksistens er intet værd, såfremt det unge menneske ikke har karakter, flid og dyg利ghed til at forvalte den.

Den bedste ballast at gå ud i livet med må — nu som altid — være en god karaktermæssig opdragelse, rygrad og sine meningers mod samt at have lært at bestille noget.

Det individuelle kan kun et hjem skabe og udvikle. Overalt, hvor skole og samfundsopdragelse griber ind i det enkelte menneskes udvikling, er uniformeringstendensen — i dag — straks i forgrunden, vi bliver så meget som muligt formet over samme læst.

Når da samtidig tilpasningsevnen fremelskes og fastholdes som noget meget betydningsfuldt, skal de fleste af os efterhånden udvikles til en samling ensrettede marionetter og medløbere — ikke mindst, når denne udvikling falder sammen med hjemmenes svigten og reducerede betydning i opdragelsen.

Udviklingen af de individuelle anlæg er med andre ord i stærk aftagen. Der fremelskes i dag kun få »kanter«.

Men skal et sundt demokrati udvikle sig, må vi være forskellige, det individuelle — kanterne — må være der, meningerne skal brydes. Vi må være tolerante og prøve at forstå hinanden, men gennem forskellighederne, gennem det individuelle må vi supplere hinanden i et forsøg på at skabe et levedygtigt demokrati, der kan sikre den kulturelle udvikling og bevare de værdier, der virkelig gør det værd at leve og giver det enkelte menneskes liv indhold.

Tage Søgård.

OLE CHIEVITZ

Det er ikke almindeligt, at bøger anmeldes her i årsskriftet; men jeg vil gøre det alligevel. Dels er det ingen almindelig bog, og dels tjener det intet privat formål at opfordre til at købe den og eventuelt lægge den på gavebordet, da overskuddet går til frihedskollegiet.

Det er mindebogen om Ole Chievitz.

Navnet siger alle danske over en vis alder tilstrækkeligt; og de unge ved vel i det mindste, at han var en af Danmarks fineste kirurger og medlem af Danmarks Frihedsråd.

Det er en minderune — ristet af hans venner — og jeg vil i store træk give et billede af Chievitz ved at lade vennerne fortælle om ham.

Det er værd at høre, hvad de har at sige.

*

Vi træffer ham og følger ham første gang, da han som chef for Dansk Røde Kors' Finlandsambulance den 5. marts 1918 om aftenen på slæde kører over den frosne elv til Torneå for at melde sig på den humanitære front i den blodigste og mest ubarmhjertige af alle krige . . . *borgerkrigen*.

Måske vil det være på sin plads først at give en kort orientering om baggrunden for Finlands kamp.

Ved freden i Tilsit 1808 greb den russiske tsar Alexander ind i det finske styre; det finske folk prøvede at gøre sig fri for den på den tid dominerende svenske indflydelse, og mange finner sluttede på baggrund heraf op bag den russiske intervention. Finland blev bevaret som »selvstændigt« storfyrstendømme under den russiske tsar.

Trangen til national frihed og selvstændighed voksede i det finske folk. Da omkring århundredeskiftet ledende russiske embedsmænd blev sat ind på vigtige poster i Finland, begyndte modsætningerne at bryde afgørende igennem. — Ved verdenskrigens udbrud 1914 vågnede håbet om national uafhængighed. Mange finner tog hemmeligt til Tyskland for at blive uddannet militært med den forestående uafhængighedskamp for øje (den berømte jægerbataillon).

Efter den russiske revolution november 1917 foreslog Svinhufvud Finlands uafhængighed. Rusland anerkendte denne uafhængighed, men støttede underhånden de finner, der ønskede at gennemføre en social revolution i samarbejde med kommunismen.

Borgerkrigen brød ud, og for at forstå Finlands stilling under den anden verdenskrig bedes erindret, at et tysk korps kom Finland til hjælp sammen med de i Tyskland uddannede finner — og disse tropper får en afgørende indflydelse på »de hvide«'s sejr i borgerkrigen.

Set på denne baggrund forstår vi, at kampen blev hård. Det var Finlands kamp for at blive en fri nation; men det var samtidig et indre opgør i det finske folk.

*

Vi følger nu Ole Chievitz på hans vej gennem Finland; altid i forreste linie og altid parat til at give sig helt ud i sit arbejde — som læge krævende det yderste af sig selv og sine medarbejdere.

Den 16. maj 1918 rykkede general Mannerheim ind i Helsingfors — krigen var forbi, og det finske folk kunne begynde at bygge sin fremtid op. I frihed.

*

Vi træffer igen Chievitz i trediverne. Efter München-overenskomsten kastede han sig ind i arbejdet med at organisere den civile luftbeskyttelse. Han kunne — med hele sit iltre temperament som baggrund — rase, når han stødte på den mangel på forståelse, der de fleste steder kom frem.

»De tror herhjemme, at danskerne er Guds udvalgte folk, og at verdenslovene ikke gælder for dem, men de vil vågne frygteligt op en dag« — en af hans bitre kommentarer.

Ole Chievitz var humanist. Det var ikke eventyrlyst, der drev ham frem; fra han som ganske ung læge gik ind i arbejdet på at dygtiggøre sig som kirurg, og til han døde den 26. december 1946 — 63 år gammel — har han fulgt en ganske klar linie.

Som Halfdan Lefevre skriver i bogen: »Hans indsats på Finlands slagmarker og i Danmarks frihedskamp var ikke svinkeærinder eller afvigelser fra denne linie, som dikteredes af hans karakter og stærke følelser. Gennem hele sit liv følte han en ubændig trang til at gøre, hvad han mente og troede var ret og rigtigt, og han fulgte denne sin inderste trang betingelsesløst uden tanke på andet end den sag, han følte, han måtte tjene.«

»Chievitz betragtede krigen som en frygtelig forbandelse, der synes at hvile over menneskeslægten som en arvesynd, men værre end krig var for ham trældom og undertrykkelse. Derfor fik kampen for et frit folks ret til at bestemme over sin egen skæbne gang på gang hans hjerte til at banke. Ramte krigens ulykke et sådant folk i dets retfærdige kamp, kunne han som læge ikke tænke sig nogen større opgave end at hjælpe dets sårede.«

Den 30. november 1939 gik russerne igen til angreb mod Finland. Samme formiddag ringede Chievitz til Dansk Røde Kors for at forhøre, om man var interesseret i at sende en ambulance til Finland. Her var man meget betænkelig — men Chievitz fejede disse betænkeligheder bort, da han sagde: »Ja, det må Dansk Røde Kors jo afgøre med sin egen samvittighed, men jeg tager derop med et feltlazaret, hvad der end sker.«

For Ole Chievitz var der ingen tvivl om, hvad der var *hans* pligt, og han rejste afsted den 22. december 1939.

Han var igen i Finland — igen midt i kampen. I de kommende måneder førte han så den danske ambulance fra

nordfronten — over østfronten — til det blodige kareliske næs.

Den 9. april 1940 opererede Chievitz på operationsstuen i Lahti — i bogen er der et billede taget kort efter, at man har modtaget meddelelsen om, at Danmark har kapituleret. Halfdan Lefevre fortæller, at Chievitz denne formiddag blev år ældre. — Den 22. april var Chievitz hjemme i Danmark igen.

*

Der kunne vel ikke være nogen tvivl om, at Chievitz på et meget tidligt tidspunkt ville komme i spidsen af den danske modstandsbevægelse. Foruden at yde værdifuld hjælp til de første faldskærmsfolk og deres hjælpere rejste Chievitz de første år af besættelsen rundt i landet og talte ved talrige møder om Finlands kamp for friheden.

Om aftenen den 8. december 1942 var gestapo klar til at arrestere »Frit Danmark«-organisationens ledelse, i hvilken Ole Chievitz var medlem. Han blev advaret bl. a. af faldskærmschefen Mogens Hammer. Chievitz gjorde op med sig selv, på hvilken måde han kunne skade tyskerne mest og gavne den sag, han arbejdede for, og han besluttede at lade sig arrestere. Han håbede på den måde at kunne inspirere andre til aktiv modstand. Han bestemte sig til næste morgen at gå ned og modtage gestapofolkene i den bare skjorte, hvilket han gjorde.

»Den 9. april 1943 faldt dommen i Ole Chievitz-sagen. Vi, der overværede det, vil aldrig glemme det øjeblik, da han, den dømte, tog ordet i retssalen og under dødsstilhed citerede Nordahl Griegs digt »17. maj«:

»I dag står flaggstangen naken
blant Eidsvolls grønnende trær.
Men nettopp i denne timen
vet vi hvad frihet er.

Der stiger en sang over landet
sejrende i sitt språk
skønt hvisket med lukkede leber
under de fremmedes åk.«

Da var han identisk med det kæmpende Danmark, og det var, som om han i trods slyngede en overmægtig fjende citaterne i ansigtet.«

Dommen lød på 8 måneders fængsel, hvoraf de 4 betragtedes som afsonet med varetægtsarresten.

*

Ole Røjel, der var en af Chievitz nære venner og medarbejdere skriver i slutningen af sit bidrag: »Chievitz blev en af modstandskampens ledende skikkeler, fordi han som få ejede evnen til at inspirere og gøre andre, ikke alene med det talte ord, men først og fremmest med sit eksempel. Når man kom ham nær, følte man, at han var et menneske, som levede sine idealer helt ud.

Nordahl Grieg siger i et af sine digte:

»De kunne blitt i sin hverdag.
De måtte gå, de var kalt.
Og alle brakte en gave;
den samme. For det var allt.«

Chievitz følte sig kaldet til at bruge sine rige evner i fædrelandets tjeneste — følte det som en bestemmelse med sit liv at kæmpe for individets frihed og ret mod undertrykkelse og tyranni. Han ejede, hvad Søren Kierkegaard kalder hjertets renhed: »Det at ville ét.« For ham havde frihedskampen kun ét mål: Danmarks frihed.

Han var som en brændende fakkel, der lyste op i besættelsesstidens mørke og gav mod til de bange og styrkede de svage.«

*

Bag den danske Ungarnambulance står der med usynlige bogstaver skrevet navnet Ole Chievitz. Situationen i Ungarn minder på så mange måder om Finland — historisk i folkevandringstiden er de to folk af samme stamme — men også kampen har i sig så mange momenter af fælles karakter.

Mange af de mænd og kvinder, der er med denne ambulance, er Ole Chievitz nære venner, og for flere af dem gælder det, at de var med ham i Finland — Lehmann og Lefevre for at nævne nogle stykker.

*

Bogen om Ole Chievitz fortjener at blive læst. Det er en bog, man roligt kan give unge mennesker i hænde. Her er beretningen om en mand, hvis gerning og liv kan begejstre — en mand, der satte sit stempel på det humanitære hjælpearbejde i en sådan grad, at det vil være svært for arvtagerne at leve op til det; men også en mand, der i det afgørende øjeblik stod med ryggen rank, som satte sit liv i pant for frihed, sandhed og ret og aldrig gik påakkord med de kræfter, der prøvede at knægte disse ting.

Tak — Ole Chievitz!

Thormod Petersen.

OM SKØNLITTERATUR

Al god litteratur — det være sig skønlitteratur, faglitteratur, religiøs litteratur, rejsebeskrivelser og biografier samt bøger omhandlende kunst og videnskab — er en uudtømmelig kilde til underholdning, belæring og berigelse.

»Bøgers rigdom løfter vor sjæl mod stjerner op,« skriver Jeppe Aakjær, og videre skriver han: »Hvor bogen ej er kommen, der ligger ånden brak.« — En umulig tanke: en tilværelse uden bøger!

Jeg har aldrig rigtig kunnet forstå talen om de døde bogstaver i modsætning til det levende ord. For mig er de i høj grad levende, når jeg kommer i kontakt med dem, og det sker vel nok på den måde, at de bliver modtaget i samme ånd som den, hvormed de er nedskrevet. Kort sagt, når læseren er på bølgelængde med forfatteren; thi i det øjeblik, kontakten er sluttet mellem forfatter og læser, bliver det skrevne ord levende og kan bevæge, more, harme og berige ligesåvel som den levende tale.

Tænk, hvordan man som barn kunne blive bevæget og føle med de små moderløse ællinger i »Den dræbte and«. Og føle med dyrene og glæde sig over dem i: »Og kan ikke dyret græde og le, det kan dog kærligt på mennesket se.« Den medfølelse med og kærlighed til dyr, hvormed Kaalund har skrevet sine yndige digte om disse, har forplantet sig til utallige barnesind.

Betydningen af litteraturen for det enkelte menneske kan hverken måles eller vejes, det er og bliver en følelses-sag. Enhver kan nyde, som han nemmer.

Vor litteraturskat af såvel dansk som udenlandsk oprindelse er så overvældende stor, at i hvert fald jeg ikke har den ringeste oversigt over den. Overfor dette forhold er de bøger, jeg har læst, og som har haft betydning for mig som underholdning, oplysning og berigelse, kun få; men at nævne blot en del af disse vil dog føre for vidt, og jeg hen tyder derfor kun til enkelte. F. eks.: Margaret Mitchell: »Borte med blæsten«, en bog, jeg så at sige læste i et åndedrag for ca. tyve år siden. Daphne du Maurier: »Rebecca« og Sigrid Undset: »Kristin Lavransdatter«.

Den første af disse tre bøger har som baggrund skildringen af borgerkrigen i Amerika (1861—1865: Striden om negerslaveriets ophævelse). Forfatterinden har i modsætning til forfatterinden af »Onkel Toms hytte« sin sympati hos Sydstaterne og anfører, at der de fleste steder herskede gode og patriarkalske forhold mellem herskab og slaver. Efter uhyre ofre fra begge sider knustes Sydstaternes hær 1865, og al modstand var brudt. — Og ind imellem det vældige persongalleri følger man den unge Scarlett i hendes omtumlede tilværelse og i hendes mange kærlighedseventyr. Trods hendes mange fejl og fald holder man af hende — lever, lider og glædes med hende. En bog, der prentede sig dybt i mit ungpigesind.

Af vor righoldige memoirelitteratur vil jeg fremhæve Ève Curie: »Madame Curie«.

Datterens skildring af sine forældre, ægteparret Marie og Pierre Curie, deres utrættelige videnskabelige forskning, der førte til opdagelse af radium. — Man gribes ved at læse om denne kvinde, der efter sin mands død alene fortsætter det videnskabelige arbejde, de før var fælles om. En kvinde af højeste intelligens, fin og åndfuld, opofrende og dertil beskeden og tilbageholdende overfor al hyldest. — Læsning af en sådan bog er en rig oplevelse, og den har bundfældet sig dybt i mit sind.

Der er blevet sagt om Frederik den Syvende, at i ham boede både en konge og en stodder. I hvert eneste menneske

findes sikkert et sådant par — om ikke i lige udpræget grad. Litteraturen kan kalde stodderen eller kongen frem i os — alt efter dens indhold.

Nedenstående lille vers taler til det bedste i os: kongen.

Gerning god sker *allid* tyst.
Livets mod er stærkt og lyst.
Altid stort af småt skal hygges.
Stort står bag, om småt skal lykkes.

(Anna M. Børups digtsamling: »Fra Vang og Veje«.)

Rask Mølle i december 1956.

Signe Troelsen.

DET CENTRALE I GYMNASTIKLEDERUDDANNELSEN

På alle skoler, der uddanner ledere i legemsøvelser, undervises der i praktisk færdighed, teori og metodik, og hertil kommer for højskolernes vedkommende undervisningen i de almindelige højskolefag, samtaletimerne og foredragene, der skal give den åndelige baggrund for at kunne påtage sig en lederopgave.

Hvad er nu det vigtigste i delingsføreruddannelsen? Ja, mit svar falder uden betenkning: Vi skal først og fremmest såge at give de vordende ledere en fornemmelse af forpligtelse overfor det gymnastiske arbejde, der er gået i arv fra slægtled til slægtled siden 1884. Nok er de ydre rammer forandret meget de senere år med de nye øvelsesformer og arbejdsmåder, som man absolut bør tage op; men indholdet og målet med arbejdet er stadig det samme, burde i hvert fald være det.

Gennem mit tilsynsarbejde her i Vejle amt har jeg da også erfaret, at gymnastikken i de sogne, der er mest præget af højskolen, fortsætter fra år til år uden problemer af nogen art. I disse kredse ser jeg hver gang store karlehold, og særlig lægger jeg mærke til, at man her formår at drage de i legemlig henseende dårligst udrustede unge med i gymnastikken, da får gymnastikken for alvor en legemlig udviklende og opdragende betydning.

Derfor må delingsførerne under skoleopholdet indstilles på den opgave at tage ud og tjene en gymnastiksag, vi alle står i gæld til. De må gennem de tre eller fem måneder op leve, at det kun gør livet rigere at føle, at man står i gæld til noget.

Jamen, siger nogle, jeg vedkender mig ikke arven fra den såkaldte folkelige gymnastiks banebrydere, jeg vil ikke give afkald på noget af min frihed. Og det må man altid, når man tager en forpligtelse på sig! Dertil vil jeg kun sige, at frihed uden ansvar og forpligtelse er en negativ form for frihed. Desuden giver det styrke at tage en byrde på sig; det gælder ikke alene i arbejdet med gymnastik og idræt, men i alle menneskelige forhold.

Men nu de tre specielle fag, gymnastik, teori og metodik, hvilket er det vigtigste? Intet af dem kan vel undværes, og dog — — —! Et af de bedste drengehold, jeg har set, blev ledet af en invalid lærer; jeg kan også nævne eksempler på ledere uden mange kundskaber i gymnastikteori, og som alligevel fik udført et solidt arbejde.

Tilbage er der så metodik, der gennem teoritimer, indbyrdes undervisning og undervisning af andre gymnaster — her på skolen bruger vi skoleelever i alderen 10—17 år fra de skoler, hvor Bonde og jeg er lærere — skulle lære delingsførerne at undervise. At lede får de fleste lært; men hvor træffer jeg på mine tilsynsaftener få, der virkelig kan undervise.

Da værdien af arbejdet i gymnastiksalen for en stor del afhænger af lederens dygtighed til at undervise, har vi på Den jyske Idrætsskole sat faget i højsædet. Om der så eventuelt bliver et par flik-flak mindre, hvad gør det? Vi ved, at det er vigtigere, at alle kan undervise på en grundig og interessevækkende måde.

Men selvfølgelig vil det altid være bedst, hvis delingsføreren står stærkt i alle tre discipliner. En dygtig gymnast har jo f. eks. også en fordel ved forevisninger, og disse er en ikke uvæsentlig del af undervisningen; ligeført vil en leder, der er vel funderet i teori, ikke så let komme på afveje i det gymnastiske arbejde. Jeg har her blot villet pege på, at kendskab til metodik og megen øvelse i at undervise trods alt er det vigtigste.

Herved ønsket om en god jul og et lykkebringende nytår.

Lars, Erik, Anita og Poul Andersen.

OM FODBOLD

Som omtalt i mit indlæg sidste år stod der ret revolusionerende ting på programmet med hensyn til afviklingen af vor fodboldturnering.

I dag er disse ting en kendsgerning. For det første går vi nu over til kalenderårsturnering, altså færdigspiller en hel turnering inden for det samme kalenderår. Overgangen er vi allerede inde i, idet den nu påbegyndte turnering skal strække sig over 3 halvår, således at vi fra begyndelsen af 1958 er klar til at påbegynde den første regulære kalenderårsturnering.

Megen tale for og imod denne overgang har været fremført. Modstandernes vægtigste argument har været de dårlige baneforhold — regnlunge efterårsbaner, hvorunder de sidste og ofte afgørende kampe skal spilles. Ja, man har ligefrem villet påstå, at tilfældigheder kommer til at afgøre, hvor danmarksmesterskabet vil havne. Herimod er der så blevet henvist til f. eks. England, hvor man uhindret kan afvikle kampe året ud.

Endvidere er det blevet anført, at publikum totalt vil svigte de sidste kampe, hvor vejret er koldt og regnfuldt, altså give et økonomisk bagslag.

Hvem der har ret i betragtningerne, er det umuligt at afgøre på nuværende tidspunkt. Kun fremtiden vil kunne give svaret.

Samtidig sker den bebudede udvidelse af 1. og 2. division til 12 hold fra og med kalenderårsturneringen 1958.

*

På den rent instruktive front er der også sket omlægninger.

Man har nu endelig erkendt, at målet for al tekniktræning er at føre øvelserne helt til tops — at gøre dem til en fase i spillet.

Indøvelsen af den enkelte tekniske detalje foregår gennem øvelser, der spænder fra f. eks. en stående indøvning over øvelser med bevægelse, senere med modstander på, til indøvning gennem en situation, der er direkte hentet ud af spil til to mål.

På denne måde får man den rette målsætning for sit arbejde med teknikken, nemlig at føre teknikken ind i selve kampsituationen. Dette har tidligere i stor udstrækning været forsømt, man har nærmest haft den tekniske opøvning som isoleret i træningen.

D. B. U. har fulgt den nye linie op, idet man som ny grundbog har udgivet en lærebog redigeret af Erik Hagensen, der netop bygger på ovennævnte princip.

Denne grundbog kan trygt anbefales alle, der er interesseret i fodboldinstruktion, idet der her er lejlighed til at erfare, hvordan man indarbejder selv de elementære ting fra den mest enkle begyndelse til svære øvelser i form af en kampsituation.

Bogen tilsigter udelukkende at føre teknikken ind i kampsituationer, hvorfor den i høj grad anskueliggør målet for al tekniktræning.

Når man ser tilbage over den betydning, som D. B. U.s instruktøruddannelse har haft specielt for ungdomstræningen og derigennem for højnelsen af dansk fodbolds standard i bredden, har man lov til at formode, at dette nye og rigtige islæt i træningen vil medvirke til højnelse af standarden i toppen.

I hvert fald er der nu skabt mulighed for at få tekniktræningen til at glide ind som et naturligt led i den virkelige fodboldtræning.

*

Den megen tale om overgang til professionalismen er glædeligvis forstummet i det forløbne år, hvorfor der er al

mulig udsigt til, at vi kan enes om at arbejde videre efter principper, der sikrer, at karakteropdragelsen kan holdes i hævd.

Desværre dømmes der stadig for meget efter resultaterne. Når vi indkasserer et nederlag i landskampe, kan man stadig høre folk, der mener, at det er professionalismen, som favoriserer modstanderne, men man glemmer, at det også kan være — ja, er — vor egen manglende træningsindsats, der er årsagen.

Alt for mange danske fodboldspillere — også blandt eliten — har endnu aldrig prøvet at være i rigtig form. Det er i det hele taget på dette område, at det stadig halter inden for dansk idræt.

Vi har heldigvis enkelte gange lejlighed til at se, hvordan en dansk idrætsmand eller -kvinde i fineste form kan stå distancen med de bedste udlændinge, selvom disse måtte være professionelle, og dermed få bevis på ovennævnte betragtninger.

Det kan altså lade sig gøre.

Derfor bør også alle danske konkurrenceidrætsfolk — ikke mindst fodboldspillerne — snarest blive klar over den evigt gyldige sandhed: *Resultatet står altid i direkte forhold til indsatsen* (træningsindsatsen).

Måtte vi snart lære det.

Tage Søgård.

NYT FRA MANDSGYMNASTIKKEN

Det er en kendt sag, at mandsgymnastikken i de senere år som følge af den store interesse for boldspil, idræt m. m. er gået tilbage. Det gælder både med hensyn til tilslutning og kvalitet. Vi må hjælpe til med igen at bringe gymnastikken frem til den fremtrædende plads inden for legemisøvelserne, som den før har haft, og som den bør have. For at kunne løse denne opgave kræves der en indsats på mange områder. Det vil føre for vidt her at komme ind på dem alle. Jeg vil indskrænke mig til at omtale nogle af de impulser, som mandsgymnastikken har modtaget. De vil uden tvivl fremover bringe den ind i en rivende udvikling. Fornyelser er nødvendige, for stilstand er — det viser gymnastikkens historie — ensbetydende med tilbagegang.

Man må ikke tro, at alt, hvad vi gør i dag, er forkert. Men at meget kan gøres anderledes og muligvis bedre, er sikkert. Derfor bør enhver leder være lydhør og glad for det væld af nye ideer, som stadig dukker op, prøve dem og tilpasse dem efter de forhold, hvorunder der arbejdes, for derved at gøre sit arbejde udviklende og interessant.

Af nyere ideer kan nævnes totalbevægelse, musikledsagelse og anvendelse af holden til gymnastiske øvelser.

Totalbevægelsen, d. v. s. bevægelsen, hvori flest mulig af legemets ledforbindelser og muskler deltager samtidig eller efter hinanden, har flere fordele. Deres funktionelle værdi fremgår tydeligt af, at de med succes har været anvendt i fri idræt gennem mange år. At sammenlignede øvelser med totalbevægelser med afslapning er helt forkert, men de store bevægelsesudslag øger muligheden for at kunne af-

spænde den muskulatur, hvis aktive indsats i det givne øjeblik ikke er nødvendig for bevægelsens gennemførelse, og en leders opgave er bl. a. at lære gymnasterne at begrænse spændingen til de nødvendige muskler. Gymnastikkens bevægelser har vel nok været for retvinklede, for meget bundet til de tre hovedplaner, hvorved der i høj grad er opstået isolerede bevægelser. Totalbevægelserne, der er mere afrundede, giver større mulighed for bevægelser i mellemplanerne.

Et af gymnastikkens mål må være at oplære gymnasterne i frie, uhæmmede bevægelser, og dertil hjælper totalbevægelserne kolossal, samtidig med at de nok skal opfylde de primære mål: at give styrke, smidighed og udholdenhed. Øvelsesforrådet er hentet fra idrætten, fra visse former af kvindegymnastikken, ved rekonstruktion af de gængse øvelser samt ved konstruktion af nye øvelser.

Det vil føre for vidt at omtnale øvelser, her henviser jeg til kursus o. lign., hvor den enkelte selv kan prøve dem og drage sine erfaringer. Men jeg kan pointere, at det ingenlunde er lettere at arbejde efter disse principper. Skridtet fra at arbejde med disse øvelser, der er meget rytmiske, og til at anvende musikledsagelse til dem, er ikke stort.

Kvinderne har forlængst forstået, at musik til gymnastiske øvelser virker opmunrende, fremmende på den aktive indsats og dermed på resultatet. Kvinderne kan dårligt tænke sig en gymnastiktime uden musik, men mon ikke også mændene kunne føle glæde ved og få udbytte af at anvende den. Mandsgymnastikken behøver ikke derfor at blive feminin. Musikken kan støtte takten og rytmen samt sætte appell og liv i øvelserne, men den kan også ophjælpe den rytmiske fornemmelse, som hos mange mænd er utydelig.

Gymnastikken må være det primære. Man må vælge sine øvelser og derefter udforme musikken, som skal være rytmisk primitiv, enkel at følge og virke oplivende. Kraften og udbyttet af de fritstående øvelser vil absolut ikke lide ved at blive udført til musik. Man behøver jo ikke at tage musik

til hele dagsøvelsen, man kan lempe sig frem. Kunsten bliver at finde egnede musikstykker, men her behøver man i begyndelsen ikke at føle det nedværdigende at søge råd og bistand hos de erfarne kvindelige ledere.

Anvendelsen af bolden til visse øvelser er stærkt at anbefale. Bolden er for børnene »legetøjets konge«, men den har unægtelig også stor tiltrækning på voksne. Ved hjælp af bolden kan man ikke blot øve kast, gribning, stafetlege o. lign. Bolden kan med held anvendes til træningsøvelser for muskler og led, altså til formgivende øvelser. Boldøvelserne kan tillige kombineres med ligevægtsøvelser, spring- og behændighedsøvelser. Der er altså store muligheder for at opøve bevægelsessikkerhed, muskelstyrke og smidighed. Boldøvelserne vil således være et værdifuldt supplement i det gymnastiske arbejde.

Med disse betragtninger har det ikke været meningen at revolutionere mandsgymnastikken, så man kasserer alt det bestående og kaster sig hovedkulds ud i nye ideer. Vi må stadig udbygge de gængse systemer til et bedre arbejdsmiddel i det gymnastiske arbejde.

Gymnastikken er og skal altid være i støbeskeen.

Hermed de bedste ønsker om en glædelig jul og et lykkebringende nytår.

Lissi og Vald. Bonde.

KÆRE GAMLE ELEVER!

I har sikkert alle ventet i spænding på dette årsskrift. Grunden er vel den, at I alle venter godt nyt fra »Den jyske«, for nu må der være noget om den udvidelse, vi alle har ventet på.

Jeg kan betro jer, at også vi har gået i spænding. Jeg ventede til sidste øjeblik med at skrive denne indledning — i det håb, at jeg kunne fortælle jer nyheden om det første spadestik, og at vi var i fuld gang med færdiggørelse af skolen. Men jeg må skuffe jer — ikke med, at planerne er skrinlagte, nej vi arbejder på højtryk, og det store øjeblik er ikke fjernt. Vi har pudset den gyldne spade, og jeg håber, vi kan sætte den i jorden først i det nye år.

Det har været et slidsomt år med udarbejdelse af detailtegninger, studiebesøg på andre skoler og nyopførte bygninger. Vi skulle jo have det bedste og det helt rigtige frem. Vi har haft mange møder, meget at tænke på, flere gange troede vi, at nu skulle vi til at begynde, men ak — hver gang kom der noget i vejen, og de sidste vanskeligheder er ikke overstået endnu.

Der er dog sket store ting.

Vi har fået tilslagn om statstilskud, byggetilladelse og godkendelse af planerne.

Første prioriteten er sikret, og D. I. F. samt Vejle kommune har givet tilslagn om kontant støtte med 150.000 kr. hver.

Tilbage er nu færdiggørelse af detailtegninger og licitationen, der forhåbentlig vil give et gunstigt resultat.

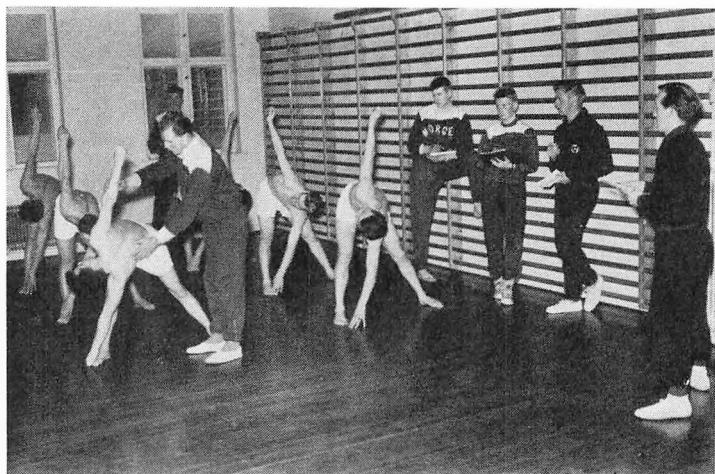
Og så går vi i gang.

*

Da vi startede vor 13. vinterskole, sagde jeg, at det forhåbentlig var sidste gang, vi holdt skole i den nuværende

bygning, men det slog ikke til, vi må have den 14. vinter- og sommerskole med.

Vi startede vinterskolen med det sædvanlige antal elever. De faldt hurtigt til og gik til arbejdet med lyst og energi.



Eleverne underviser.

Til at varetage vinterens gymnastik havde vi i lærer Valdemar Bonde fået en fin vikar for Poul Andersen. Han klarede opgaven til alles tilfredshed.

Poul Andersen havde besluttet at tage årskursus på Danmarks Højskole for Legemsøvelser og bestod eksamen med højeste karakter. Vi ønsker til lykke og er egoistiske nok til at håbe, at det også må blive til gavn for os i fremtiden.

Om vinterskolens første 2 måneder er der ikke meget at fortælle, de gik med roligt grundlæggende arbejde.

Den 6. januar startede vi igen, og vinteren blev rig på oplevelser.

Den 10. januar var vi inviteret til at se håndboldlands- kampen mellem Tyskland og Danmark i fjernsyn hos firmaet Holger Christensen, Vejle. Billederne gik fint igennem, og det ser ud til, at idræt og fjernsyn passer vel sammen.

Tage Albretsen fra Stepping holdt et glimrende foredrag om ungdommens fremtidsmuligheder og viste et par gode film. Ham ser vi gerne igen.

En søndag var eleverne til delingsførermøde i Vejle som gæster hos V. A. G. Knud Øland var leder, og han brugte musik til gymnastikken. Det var nyt for vore elever, hvorfor de var glade for den gode dag.

Vi havde mange gode underholdningsaftener, og vort nye tonefilmsapparat gjorde filmsaftener med film fra USAs ambassade, Shell m. fl. gode og lærerige.

Vore daglige ture i vort dejlige terræn skal også nævnes; i år nædede vi helt over på den anden side fjorden til Vin-ding, Ankjær og Munkebjerg i bus kombineret med travetur.

Vejle Dampvæperi, dagbladet »Frit Folk« og Vejle Dampmølle tog som vanligt gæstfrit imod os. Vi er glade for, at de stadig vil have besvaret, da disse besøg altid er interessante og belærerende.

Fjernsynet aflagde os et besøg og optog en film af vort arbejde, som vi senere havde lejlighed til at se.



Det var dog ikke af den grund, vi selv fik et fjernsyn, som vi er meget glade ved. Ganske vist er alle udsendel-

ser ikke lige gode, men et sådant apparat har den fordel, at man kan lukke for det, hvis der er noget, man ikke bryder sig om.

Den amerikanske professor Gus Eriksen aflagde os besøg og var meget interesseret i vort arbejde. Han holdt et glimrende foredrag om amerikanske forhold ledsaget af fine lysbilleder.

Politiets idrætsforening havde gennem Knud udfordret eleverne til en håndboldydst i badmintonhallen i Vejle. Det blev en spændende kamp, og de bedste vandt.

Skihopbakken blev brugt flittigt, da sneen kom, og jeg selv fejrede min 45 års fødselsdag med et par hop for at vise, at jeg ikke er helt aflægs endnu.

Sådan er der meget at fortælle, men I ved jo selv, hvad det er, vi fornøjer os med, og hvad vi arbejder med vinteren igennem.

Et lille uheld havde vi dog. Ovnen i badstuen eksploderede en dag — under opfyring efter frostvejr, og der udbrød brand. Heldigvis var der sne nok at slukke med. Flinke håndværkere fik hurtigt vor uundværlige badstue i orden igen.

Den årlige tur til Aarhus var kombineret med nye besøg, men ellers stort set som tidligere, med frk. Søndergaard på K. F. U. K. som en god værtinde. Det var en god tur med interessante oplevelser.

Vinterens sidste tur gik til Nyborg.

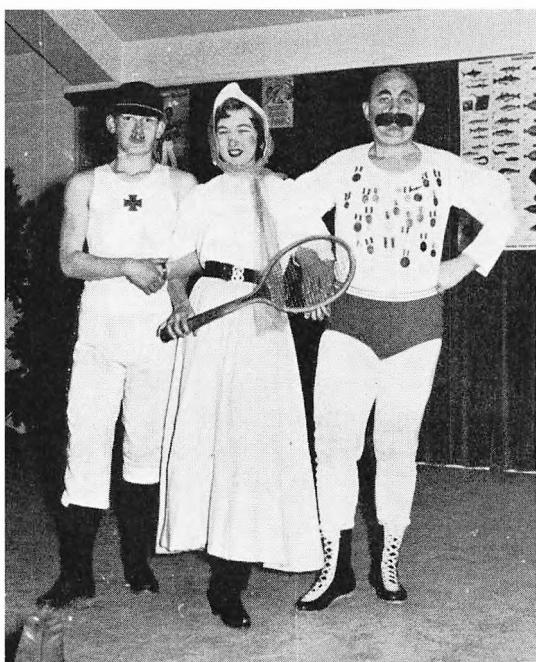
Vi var af Danmarks Sportshandler-Forening blevet inviteret til sportsbranchens stævne på Nyborg Strand for at bidrage til underholdningen.

Der havde været meget hovedbrud og mange prøver, inden vi den 17. marts stævnede mod Fyn. Undervejs fik vi tid til at bese H. C. Andersens Hus og Dalum Landbrugsskole, og vi mødte op veloplagte og forventningsfulde. Vi skulle efter programmet i ilden kl. 20 og var i god tid omklædte og sminkede parate til at yde det helt store.

Men det var lige i isvinteren, de københavnske deltagere

var forsinkede, middagen trak ud, og en foredragsholder blev puttet ind på scenen før os. Det trak også ud, hvorfor vor afdeling blev til en midnatsforestilling.

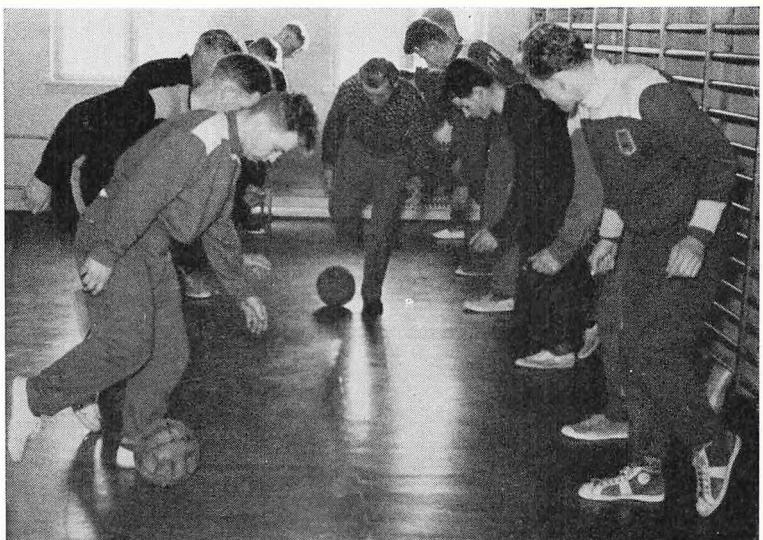
Publikum var svønige, men vi var efterhånden blevet så tilpas gale i hovedet, at vi sagde til hinanden, vi nok skulle vække dem.



Fortidens gæve kamper.

Det lykkedes iflg. branchens blad »Handel og Sport«, der bl. a. skrev:

»Derefter kom »Idrættens kalejdoskop« med Svend Aage Thomsen, som var kommet fra Vejle med en samling raske kvinder og mænd. Deres kavalkade over idrætten fra århundredeskiftet til i dag var meget interessant og dygtigt udført — ikke mindst fik de kvindelige gymnaster stort bifald.«



Fodboldinstruktion.

Vinteren trak ud, og det kneb med at få idrætsmærkeprøver og håndbolddommerprøver klaret udendørs, men alt blev ordnet, og nok en dejlig vinter var slut. Mange oplevelser, gode minder om en dygtig og interesseret elevflok — hvad kan man ønske mere?

*

Efter en travl april måned var vi klar til at modtage sommerens piger. En dejlig flok fik vi at arbejde med, så tiden til elevmødet gik alt for hurtigt med sædvanlig travlhed. Vi havde som tidligere år lavet et meget alsidigt program for festen, der fik en overvældende stor tilslutning i det dejlige sommervejr.

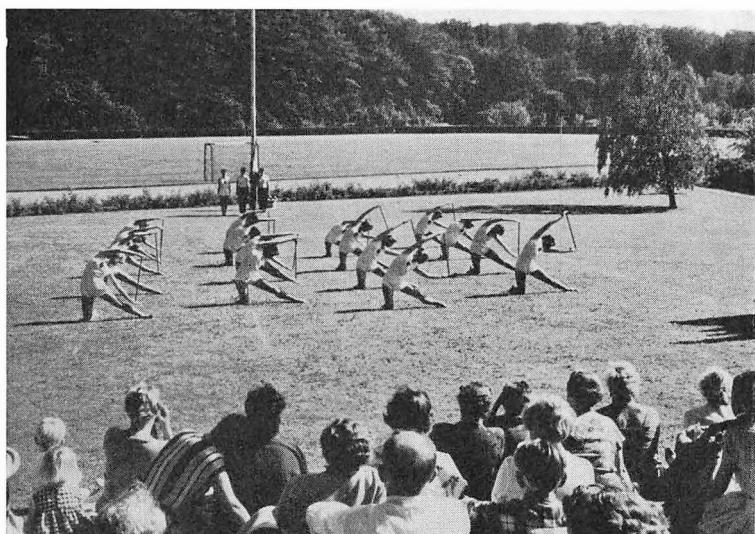
Ikke mindre end ca. 250 gamle elever og gæster fra hele landet samt Norge, Sverige og Sydslesvig var mødt op.

Gæsterne ankom i løbet af lørdagen, og om aftenen var der først generalforsamling i elevforeningen (se omtale af denne andetsteds). Derpå fortalte jeg om planerne for ud-

videlsen af skolen, og efter en kort underholdning med sang og musik ved Thormods søde kone, Lis, fremviste jeg min nye farvesfilm »Forunderlige verden«. Vi sluttede traditionen tro med aftensang på skihopbakken.

Efter flaghejsningen søndag toges idrætsbanen i besiddelse. Der blev afviklet mange spændende dyster mellem de gamle elevhold.

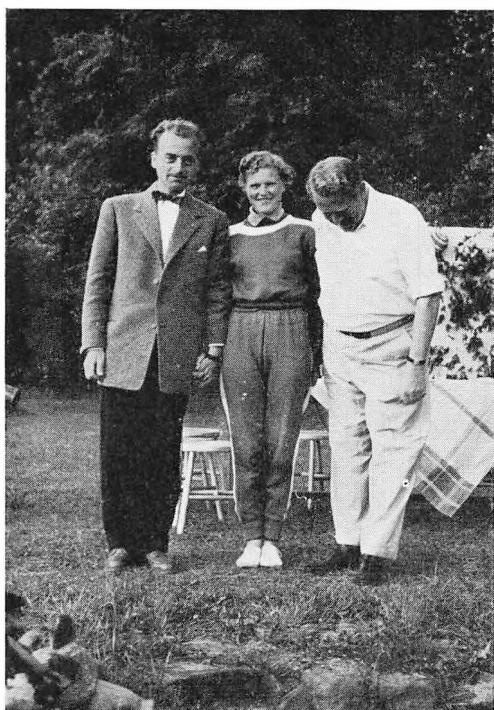
Eftermiddagens program var meget righoldigt. Tage Søgård, der i år havde 10 års jubilæum, holdt et glimrende foredrag om psykologi.



Derefter havde Signe Troelsen en fin gymnastikopvisning, der ligesom de efterfølgende menuetdanser blev hilst med stort bifald.

Om aftenen opførtes Kaj Wilhelms »Grevinden gør skandale«, og den blev efter alles mening det bedste, som til dato er opført. Frisørmester Edgar Randvig, Vejle, og Tage Søgård havde iscenesat stykket.





De tre bag kulisserne.

Stemningsfuld var afslutningen ved bålet, hvor en gammel elev, Niels Peder Knudsen, i venlige ord takkede skolen for alt det, den havde givet ham og hans kammerater. Med »Altid frejdig« sluttede endnu et dejligt elevmøde.

Under sommerskolen var Søgård blevet syg, men heldigvis havde vi en rask — — Nielsen, der trådte til og klarede undervisningen på sin udmærkede måde de 14 dage, fåresygen varede.

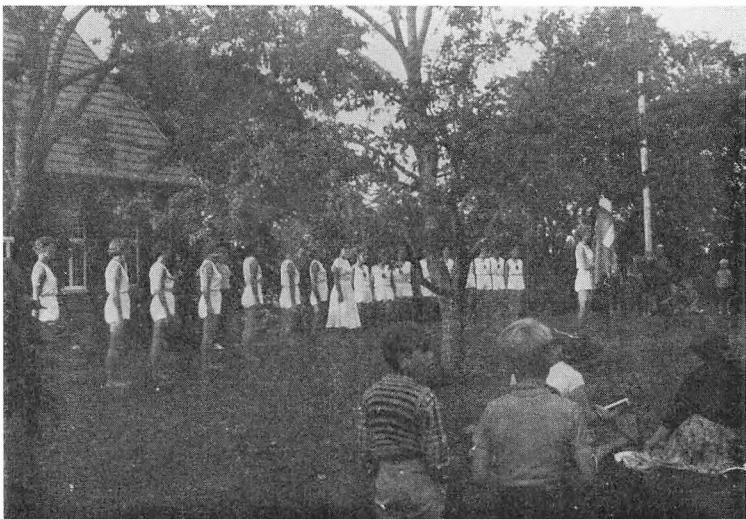
Pigerne fik som tidligere år mange invitationer til opvisninger, men da elevmødets program i forvejen tager rigelig tid fra undervisningen, tog vi kun til Taps, hvor vi var inviteret af ungdomsforeningen. På vejen derned besøgte



På Koldinghus.

vi »Koldinghus«, og vi skulle også have været en tur på Skamling, men desværre strejkede rutebilen.

Selve opvisningen fandt sted i forpagter Knud Brummers have, der var pyntet med kulørte lamper samt havde



tørvebål til at holde myggene borte. Gæstfrit blev vi modtaget og beværtet, og vi takkede med det bedste, vi formåede i form af gymnastik, menuet og naturfilm.

Engang imellem skal vi prøve noget nyt, derfor besluttede vi at henlægge de sidste 8 dage af sommerskolen til Henne Strand, inviteret af min bror og hans søde kone til at benytte deres sommerhus »Klitten« med tilhørende anekser. Det var kanske noget primitivt, men morsomt, og pigerne tog det med strålende humør. Vi gennemførte undervisningen om end med ændret timeplan. Der skulle jo også være tid til badning og dansant på Strandhotellet, hvor selv vi »gamle« rigtig fik benene rørt.



Opbrud i Henne.

Det var med sorg og gråd i stemmen, pigerne sagde farvel til »Den jyske«.

Også vi var kede af at sige farvel. I var et herlig ensartet og friskt hold at arbejde med. Vi gemmer mange gode minder om jer.

Jeg kan ikke slutte dette brev til gamle elever uden at bringe min og skolens hjerteligste tak for den store hjælp,

I har ydet ved D. I. F.s lotteri til fordel for Den jyske Idræts-skole. Desuden har jeg fra D. I. F.s formand, landsretssagsfører Leo Frederiksen, modtaget følgende brev:

Kære Svend Aage Thomsen!

Af Hans Andreasen modtog jeg på D. I. F.s 60-årsdag den check på 4.226,— kr., repræsenterende 2.113 stk. lodsedler, som var skolens og elevforeningens hilsen til D. I. F.

For den store indsats, som — først og fremmest fra Deres side — ligger bag denne hilsen, vil jeg gerne med disse linier bringe Dem og Deres medhjælpere D. I. F.s varmeste tak, en tak, som jeg håber, De vil finde lejlighed til på en eller anden måde at lade gå videre også til alle de mange elever, der har villet være med til at støtte os.

Med de venligste hilsener.

Deres hengivne

Leo Frederiksen.

I skal dog vide, at det var Knud, der havde haft det største slæb med lodsedlerne, og at han desuden i Vejle by for Vejle Idræts Forening personlig har solgt flere hundrede stk.

Det år, der er gået, har givet os troen på, at der stadig er brug for vor og jeres hjælp i det frivillige ungdomsarbejde.

Og mit ønske for det nye år skal være, at den hygge og ånd, som I har været med til at skabe her på »Den jyske«, også må være at finde på den nye skole.

Glædelig jul og godt nytår.

Jeres

Bjarne, Birte, Ingrid og Svend Aage Thomsen

ELEVMODE

Som vedtaget på generalforsamlingen afholder vi i 1957 elevmøde lørdag den 20. juli fra middag til søndag aften den 21. juli. Som sædvanlig medbringer vi sengetøj og idrætstøj.

Forhåbentlig er der sket store ting, og der sker store ting de dage, og et par gode dage skulle være sikret på forhånd.

Nærmere vil blive tilsendt jer i god tid før elevmødet, men reservér allerede nu dagene og gør mænd, koner og kærester opmærksom på, at de må lade jer rejse og gerne selv tage med.

På gensyn!

Svend Aage Thomsen.

SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

Skolens kursusår 1956 havde 46 kursus imod 49 sidste år, altså i antal en lille tilbagegang, men deltagerantallet har i år været større end tidligere, hvorfor vi stadigvæk kan notere frengang i denne gren af vort arbejde.

Yderligere har vi i år måttet sige nej til endnu flere kursus end tidligere, hvilket understreger interessen for at komme her.

Desværre bliver pladsmangelen mere og mere mærkbar, men såvel forbundene som de respektive ledere har taget forholdene med godt humør og ført deres kursus frem til succes, hvilket i høj grad har været os en lettelse i det daglige.

Vi ser med fortrøstning fremtiden i møde, idet vi ved, at den udvidelse, der er umiddelbart forestående, vil skabe ideelle arbejdsforhold og forhåbentlig give plads for alle, der ønsker at komme her.

Med hensyn til udvidelsen henviser jeg til mit brev til gamle clever.

*

Årets første kursus afholdt J. B. U. med Egon Thon og Oluf Skjelmose som ledere for fodboldtrænerne. D. B. U.s næstformand, redaktør P. Friis, Varde, overværede kursus og udtalte håbet om, at dette weekend-kursus måtte være medvirkende til at forøge interessen for sommerens juniorinstruktørkursus.

Sidste år havde, som det vil erindres, de svenske cykelrytttere træningsophold her på skolen. I år var det nordmændenes tur. De var, som de selv sagde, flygtet fra den norske sne og is for at bygge formen op på Den jyske Idrætsskole og de danske landeveje. Tak til de gamle elever, der havde fået denne udmærkede idé.

Dansk Idræts Forbund havde i februar 60 års jubilæum, en milepæl, som forbundet ikke fandt anledning til at foranstalte den helt store fest over, men som naturligvis blev behørigt markeret. Bl. a. afholdtes et stort jubilæumslotteri, hvoraf en del af overskuddet bliver anvendt til denne skoles udvidelse og således vil komme vore kursister tilgode i form af ideelle arbejdsforhold i fremtiden.

Vi har af denne og mange andre grunde meget at takke D. I. F. for. Vi gjorde det ved denne lejlighed ved — på jubilæumsdagen — at afsætte 2713 lodsedler. Vi ved, at mange af jer kursister ligeledes har gjort et stort arbejde med lotteriet. Der skal derfor lyde en hjertelig tak til jer og D. I. F. for den indsats, I herved har gjort for Den jyske Idrætsskole.

Første søndag i marts havde De Danske Gymnastikforeninger håndbold- og idrætsudvalgsmøde. Indledeerne var de to udvalgsformænd I. Kvist, Trige, og kaptajn I. Eriksen, Odense. Formanden, Karsten Gundersen, trak linierne op for foreningens arbejde under et fællesmøde. Deltagerne fik en god dag ud af det med livlig diskussion om mødets problemer.

Igen i år havde vi fornøjelsen at se Odense Gymnastikforening, denne gang sammen med »Sisu« fra Brabrand. De

to foreningers medlemmer kom glimrende ud af det sammen og fik et godt udbytte af opholdet. Vi håber, I holder traditionen vedlige.

Da påskken i år faldt meget tidligt, ankom det første kursus, endnu inden vintereleverne var rejst. Traditionen tro var det A. B. C.erne fra København, der igen var de første. De friske cykelryttere gik som sædvanlig til sagen fra starten af og udnyttede i fuld udstrækning Vejle-egnens fine terræn.

Dansk Atletikforbund havde i år ladet afholde 7 weekend-kursus rundt i landet for til sidst at samle deltagerne til en fællesinstruktion her på skolen. Vita Hansen tog sig af kvinderne og Aksel Bjerregaard af mændene, begge havde god hjælp i deres hjælpeinstruktører. Det er uden tvivl et udmærket initiativ, D. A. F. her har taget; resultatet skal efter kursuset at dømmme nok vise sig i ungdomsarbejdet rundt omkring.

Desværre måtte vi — grundet pladsmangel — undlade at afholde vort eget påskekursus, men det kommer igen, så snart pladsforholdene tillader det.

De sidste pladser i påskken var blevet overladt et nyt,



Odense Cykle Bane Club.

men glædeligt bekendtskab, 19 baneryttere fra Odense Cykle Bane Club under ledelse af Erik Korsholm og Gunnar Jensen. Disse ryttere var glade for at være her, og de fik et virkelig godt udbytte af opholdet. Vi var vældig glade for dette bekendtskab og siger Ib Vagn Hansen tak for den gode idé samt ønsker velkommen igen næste år.



Norske olympiadeaspiranter.

I april måned havde Norges Fri Idrætsforbund henlagt et 14 dages træningsophold for deres olympiadeaspiranter hertil. Holdets dygtige og energiske instruktør Tore Nielsen tillod ikke megen frihed, der blev bestilt noget hele tiden, hvorfor opholdet blev meget vellykket. En af deltagerne, spydkasteren Egil Danielsen, blev her tre uger længere og trænede på egen hånd fantastisk energisk, men hans anstrengelser er blevet kronet med held, idet han vandt guldmedaille ved olympiadens i Australien, og samtidig satte han ny verdensrekord og olympisk rekord med et kast på 85,71 m — et imponerende resultat. Hjertelig tillykke, Egil, du har ærlig fortjent denne belønning for din utrolige træningsflid.

Vort eget aprilkursus var igen i år i væsentlig grad rekrutteret blandt fængselsfunktionærer. Det er glædeligt, at de år efter år henter impulser til deres arbejde. Disse kursus bliver ikke mindst på grund af dem særdeles vellykkede, men naturligvis kan vi heller ikke undvære tolderen med flere, som hvert år følger dette kursus.

Turistforeningen for Danmark og Friluftsrådet afholdt i april et weekend-kursus for ca. 100 deltagere fra hele landet med eneste programpunkt: Indretning og drift af lejrpladser. Denne konference er den første i sin art, der er afholdt, og den blev uhyre vellykket — ikke mindst på grund af de dygtige lederkrafter. Vi siger tak, fordi dette kursus blev henlagt her til skolen og adresserer denne specielt til kontorchef W. Horsten. Dette højaktuelle kursus frister absolut til gentagelse, og det skulle glæde os meget, om vi igen måtte være værtsfolk.

Med Kristian Sørensen, Ollerup, som leder afholdt Vejle Amts Gymnastik Forening i år sit elvte dommerkursus her på skolen, et udmærket kursus med gode resultater i såvel teori som praksis for de 37 deltagere.

Aarhus Gymnastikforenings atletikfolk holdt med formanden, S. P. Hostrup, som leder også i år traditionen i hævd med et weekend-kursus. Vi er glade for at se jer — ikke mindst, fordi I virkelig udnytter tiden, medens I er her. Velkommen igen!

Sidst i april havde vi den glæde igen at se nye ansigter. Dansk Fritidshjemsråd afholdt kursus med 72 deltagere fra hele landet. Kursus var lagt an med henblik på uddannelse af medarbejdere i fritidshjemmene. Kursusåbningen blev en del forsinket på grund af københavnernes anstrengende og stærkt forsinkede rejse; de sidste ankom først til skolen om morgenens kl. 4. Men allerede tidligt næste morgen måtte de igang med arbejdsgrupper, foredrag o. s. v. i de følgende to dage. En stor oplevelse beredte lærer Novrup, Staushede, alle deltagerne med sin lærerige naturvandring. Utroligt, hvor meget arbejde der blev overkommet i de to dage. Vi var et glædeligt bekendtskab rigere, og deltagerne,

ja, een af dem udtrykte sig således: Stedet var en oplevelse og kursus en berigelse.

Vejle Amts Gymnastikforenings idrætsmærke-kursus var i år lagt i maj måned. Lærer Svend Tønnesen, Horsens, gav deltagerne en belærende gennemgang i idrætsmærkearbejdet.

Under orienteringslandskampen mod Sydsverige havde Dansk Orienterings Forbund henlagt indkvarteringen og hovedkvarteret her til skolen. Svenskerne havde en anstrengende og for dem overraskende — med hensyn til det kuperede terræn — opvarmning i Munkebjergskovene. Selve landskampen afvikles i egnen omkring Them og Virklund.

Senere havde vi et fornøjeligt besøg af 5 schweiziske orientererere, som udtrykte deres glæde over bekendtskabet med Vejle-egnen.

Aabyhøj Gymnastik Forening, der hører til vore flittige gæster, havde vi på besøg i pinsen. Der blev som sædvanlig bestilt meget, de udnytter tiden.

Sidst i maj gjorde vi atter et nyt bekendtskab, rent kurssusmæssigt. Dansk Gymnastik Forbund arrangerede da fællestræning for landets bedste elitegymnaster, 15 mand ialt. Instruktørerne Svend Andersen, Viggo Jensen, Otto Larsen og Erik Velin sorgede for, at der blev bestilt noget, sjældent har vi set et kursus arbejde bedre. Hvis denne linie bliver fulgt op hjemme i foreningerne, skal dette kursus nok sætte sig spor i bedre resultater. Hjertelig tak for dette første kursus og velkommen igen, vi ser jer meget gerne.

Olympias store oplandsstævne løb ligeledes af stabelen sidst i maj med 600 deltagere. Vi har noget at se til, når så mange gæster tropper op.

Maj måneds sidste kursus var arrangeret af Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening, som vi gjorde et dejligt bekendtskab med sidste år. Under ledelse af fru Garhn Andersen og Carla Lillienburg blev der vævet, så at deltagerne næsten ikke fik sovet i de otte dage, men vi håber, at alle

har restitueret sig, så vi igen næste år får lov at huse dette kursus og se nogle af de gamle bekendte. Tak og på gensyn!

14 dage på højskole, som vi afholdt første gang sidste år, blev vi så glade for, at vi besluttede at forsøge igen i år. Tilslutningen var knap så stor denne gang, men de 20 deltagere, der var mellem 18 og 66 år, fik herlige dage ud af det. Ladet med nye indtryk og oplevelser drog de hver til sit, en dejlig ferie rigere. Rask Nielsen, arkitekt Helge Andreasen, Elmo P., Søgård og jeg selv sørgede for den belærende underholdning.

Under dette kursus og elevmødet havde vi en amerikansk sportsudstilling, som tillige interesserede vejlensere var inviteret op at se. Samtidig havde vi lejlighed til at fremvise den nye model af skolens udvidelse. Begge dele studeredes flittigt og interesseret.



Duddernes Ankomst.

Efter at have afviklet vort årlige elevmøde kunne vi byde Dudderne, Duppe Bidstrups Gymnastikinstitut fra København, velkommen til deres 10 års kursusjubilæum

her på skolen. De blev naturligvis modtaget med al den festivitas, vi og sommerpigerne kunne udfolde.

De 39 friske dudder gjorde alle deres til, at det blev et virkelig jubilæum med fest og humør fra først til sidst. En herlig, men anstrengende tur til Skagen satte prikken over i'et. Knud nævner i denne forbindelse uddelingen af suppe i Ræbild, natsjovet i Tylstrup skole og Nelly på Grenen.

På skolen blev den daglige gymnastiktime ikke glemt, Dudde ønskede, at arbejdet skulle passes. En festlig kineseraften på Jomsborg satte et værdigt punktum for dette kursus, og Dudde havde som sædvanlig en virkelig overraskelse til os i form af et smukt indrammet broderi med motiver her fra skolen. Dette er nu indlemmet blandt skolens allerdyrebareste klenodier. Vi glæder os til de næste 10 år, Dudde!

Sidst i juni og først i juli havde vi igen besøg af norske fodbolddrenge fra »Skjold« i Drammen. Finn Hansen, der var leder af dette kursus havde et virkelig godt tag på drengene. De dystede ind imellem med drengeholt fra Vejle. Et par gange fik de svære klø, men det har forhåbentlig ikke frataget dem lysten til at komme igen. Vel mødt påny!

Hele juli måned stod i fodboldens tegn. D. B. U. havde i år mange deltagere på deres kursus. Først afholdtes 2 fortsættelseskursus med drengeholt fra Aarhus 1900, Hadsund, Herning Fremad og Aa. B. som medier for de vordende instruktører. Ledelsen var i de bedste hænder hos Egon Thon og Oluf Skjelmose, to fine kursus.

Derpå fulgtes sidste års succes op med et nyt talentkursus, hvor morgendagens mænd indviedes i fodboldens mysterier af Erik Hagensen, Arne Sørensen og Leo Nielsen. Samtidig fik »talenterne« gennemgået stoffel til D. B. U.s kursus 1, således at de slog to fluer med ét smæk. Ind imellem dystede deltagerne med jyske divisionshold, og begge talenthold hjemførte pæne sejre. Dansk fodbolds ledende mænd fulgte med stor interesse dette kursus, således D. B. U.s formand Ebbe Schwartz, generalsekretær Erik Hyldstrup, U. K.-formanden Fritz Tarp, trænerudvalgsmed-

lemmer m. fl. Også pressen viste — som sidste år — dette kursus stor bevågenhed, hvorfor det blev omtalt i så at sige alle landets aviser. Selv havde jeg lejlighed til at arbejde med talenternes kondition, adskillige af dem havde godt af en lille opstrammer på dette område. Der er liv og humør over dette kursus, hvorfor arbejdet glider let fra hånden og lover godt for fremtiden.



J. B. U. var parat med afløsningen, ikke mindre end 3 begynder-kursus fulgte nu slag i slag. Egon Thon var påny leder, men fik hjælp i V. B.s træner, Kaj Hansen, som med kort varsel trådte til, da Ejner Jensen var kommet til skade. Sidstnævnte opnåede dog at komme til undsætning ved det sidste kursus. Disse dygtige ledere er altid garanti for, at der bliver bestilt noget, og deltagerne får den bedst mulige start i den vanskelige instruktørgerning. Drengeholdene til disse kursus kom fra Frederikshavn, Holstebro, Asåa, Ejstrupholm, Hjørring og »Skovbakken«, Aarhus.

Flere af disse kursus fik et lille internationalt islæt,



Sofie og Daniel.

idet vi i et par måneder havde en græsk gymnastikprofessor, Vasilios Aristarchis her på skolen, og han fik anledning til at deltage på et par fodboldkursus sammen med en grønlænder, Daniel Kleist, der ligeledes opholdt sig her i sommer.

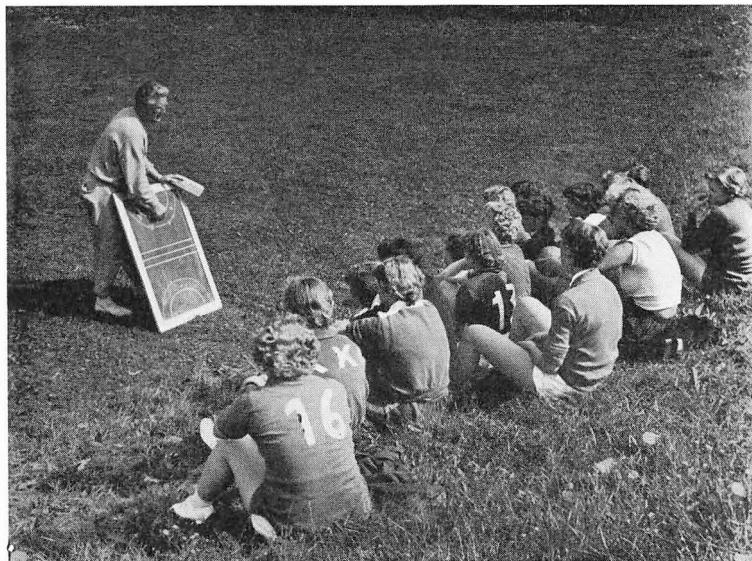
Vor gamle sommerelev, Ruth Engelhardt, der nu er gymnastikleder i København, havde fået den udmærkede idé at komme herover med sine motionsdamer fra »Thor« på Amager. En glimrende idé, som vi håber bliver gentaget. Vi var glade for bekendtskabet og ønsker velkommen igen.

Derpå gik det løs med håndbold. Først Dansk Arbejder Idræts Forbund med deres kvindekursus. Medierne var 16 småpiger fra Aalborg. Forbundets idrætsledere Charles Hjort og Ove Behrend, der har afløst afdøde Henry Nielsen, sørgede for, at pigerne fik et fint udbytte af de otte dages

ophold. Charles stod personlig for instruktionen, og så sker der noget. I den følgende uge havde D. A. I. 50 deltagere fordelt på håndbold og fodbold under ledelse af Egon Gundal og Herluf Nielsen med ovennævnte som kursusledere. Endnu engang erfarede vi, at på D. A. I.s kursus udnyttes tiden 100 pct., og der kom virkelig fine resultater ud af det. Eventuel skepsis med hensyn til disse kursus' værdi må derfor forstumme. Den lederstab — med fruer — der i dag står i spidsen for dette arbejde, borger for, at der stadig vil være udvikling i idrætten inden for D. A. I. Det ville være synd, om disse kursus blev sløjfet.

Ind imellem de mange kursus havde vi besøg af cykelryttere fra A. B. C. i København, Svendborg og Sønderborg; de trænede med henblik på Dandyløbet. Flere af dem opnåede pæne placeringer her.

Med Aksel Pedersen i spidsen rykkede nu Dansk Håndbold Forbund ind — iøvrigt samtidig med sidste D. A. I.-kursus — med et kursus for viderekomne og gymnastiklærere, tallene var henholdsvis 20 kursister og 14 lærere.



D. A. I. F.s håndbold-kvindekursus.

Det blev et godt kursus, som overalt, hvor Aksel er leder. Som medier medvirkede piger og drenge fra Bolbro i Odense og Købmandsskolen i København. Lizzie var »chef« for ungdommen og havde et fint tag på dem. Den traditionelle trekantturnering med Mølvang blev heller ikke glemt, ej heller orienteringssuccessen, der i år fik stor pressecomtale gennem Lyngs imponerende indsats.

D. H. F. fortsatte med et kvindekursus, atter under Aksel P.s kyndige ledelse. Birgitte Vilbecks dygtige håndboldpiger fra F. I. F. var medier for de 33 deltagere. Efterhånden er der stor interesse for at komme her som »prøveklude« for de vordende instruktører, og D. H. F. glæder sig sikkert ikke mindst over at få denne kærkomne hjælp i instruktøruddannelsen.



Eksamensholdet.

I samme uge holdt Dansk Bord-Tennis Union kursus for 6 kvindelige og 26 mandlige deltagere. Kursusleder var formanden, Chr. Helmer Jørgensen; han tog sig tillige af

begynderholdet. Knud Garvald instruerede viderekomne og Kurt Schandorf eksamenholdet. Dette gode og arbejdsrige kursus blev i år overværet af en finsk gæst, Matti Andersson, som var henved for at hente impulser til instruktionsarbejdet i Finland. Han var imponeret og meget glad for at være med.



Derpå fulgte boksernes eksamenhold under ledelse af rigstræneren, Jens Christensen. Et godt hold og gode resultater.

Ugen efter fortsatte bokserne med et hold på 26 mand for endelig i den følgende uge at slutte med 15 boksere, hvoriblandt en del fra militæret. Jens har et glimrende tag på sine elever, hvilket bl. a. blev understreget, da Sveriges berømte mellemvægter, Stig Sjølin, sammen med en del kammerater besøgte skolen og overværede instruktionen. De var meget overrasket over disse kursus' gode tilrettelægning og arbejdsgang. J. A. B. U.s bestyrelse var eksaminatorer ved hver kursusafslutning, strenge herrer, men retfærdige.

Sidste uge i august løb skolens årlige old-boys-kursus af stabelen, denne gang tilrettelagt af Søgård. Et dejligt kursus, som vi sikkert nyder lige så meget som deltagerne. Volleyball var igen hovedinteressen, men mange aflagde også prøverne til idrætsmærket. Herlige ture vekslede med motionsidrætten. Iøvrigt blev der under dette års kursus udsat to vandrepokaler, som der skal dystes om på de kommende old-boys-kursus. Lad os håbe, dette kan anspore til endnu større deltagelse næste år, hvor dette kursus holder 15 års jubilæum. Et usædvanlig godt kammeratskab præger dette samvær, derfor faldt det også helt naturligt, at den ene af ovennævnte vandrepokaler udsættes til den, der udviser det bedste kammeratskab. Spændende skal det blive at se, hvem der hjemfører pokalerne — alle er oplagte kandidater, enten til den ene eller anden af dem. Lad os så få alle tiders kursus næste år. Vel mødt!



Chr. W. P. underviser.

Dansk Badminton Forbund afholdt også i år kursus her, men denne gang var det udelukkende forbeholdt eliten blandt de kvindelige udøvere, idet der trænedes med henblik på turneringen om Uber-Pokalen. Der blev specielt lagt an på at lære deltagerne rationel træning, og der blev gået til sagen med liv og humør under ledelse af Chr. W.

Pedersen, Robert Møller, Ole Mertz og undertegnede. D. B. F.s spilleudvalgsformand, Richard Heilbo, var en fortrinlig kursusleder.

Arbejder Samaritternes instruktørkonference var i år blevet henlagt til skolen på foranledning af den lokale afdeling. Det blev et meget vellykket weekend-kursus med forbindung, båreøvelser og demonstration af den amerikanske undervisningsmetode i arbejdsbeskyttelse.

Samtidig afholdt »Olympia« deres efterårsstævne med stor deltagelse. Nu skal vi se, om disse storstævner kan holdes næste år; byggeriet vil sikkert skabe visse vanskeligheder rent pladsmæssigt.



Landmandsbankens embedsmænd.

Den følgende weekend afholdt Foreningen af Landmandsbankens Embedsmænd kursus med 52 deltagere fra Bramminge, Esbjerg, Fredericia, Kolding, Sønderborg, Tønder, og Vejle. Et glimrende kursus med gode faglige foredrag og diskussioner, alt var glimrende tilrettelagt af kursuslede-

ren, hr. Lindemann. Et udmærket kammeratskab og sammenhold prægede dette kursus, som vi var uhyre glade for at huse. Hjertelig velkommen igen.



Ida underholder.

Efterårsferiens traditionelle esperantokursus fik en festlig optakt i årets karavanefest, der ikke alene omfattede kursusdeltagerne fra ind- og udland, men også havde samlet adskillige esperantister fra hele landet. Smukke farvefilm fremvist af overlærer Friis og lærer Søgaard, Aarhus, vakte stor begejstring.

Selve esperantokursus havde i år deltagere fra Jugoslavien, Frankrig, Norge, Sverige, Holland, Belgien og Tyskland samt naturligvis herhjemmefra. Det var derfor mere internationalt end nogen sinde. Den faste lærerstab med uforlignelige Friis i spidsen sørget for, at successen blev en af de store. Herlige ture i omegnen afvekslede på behagelig måde arbejdet, ikke mindst udlændingene var begejstrede for de smukke omgivelser i efterårets farvepragt.

Juniorsportsfiskerkursus var i år nær ved at blive aflyst, men på et friskt initiativ af Vejle Sportsfiskerforening blev det alligevel en realitet. Drengene kan heller ikke tilbringe deres efterårsferie bedre end ved dette veltilrettelagte og dygtigt ledede kursus. B. Lemche havde som sidste år et glimrende tag på drengene, i år tillige assisteret af magister Aarup m. fl. Hvor er det dejligt at følge drengenes interesse for deres hobby samt ikke mindst at se deres eksemplariske færdens i naturen. Tak til den lokale forening, fordi de reddede dette års drengekursus. Det skulle gerne blive til en fast tradition.

Fællestræningen for de fynske og jyske landsholds-kandidater var i år af D. B. U. henlagt hertil i oktober og november måneder. Der trænedes hver onsdag under min ledelse. Det er dejlige friske og energiske spillere at arbejde med, så konditionen fik uden tvivl et godt skub fremad med henblik på landskampen mod England i verdensmesterskabets eliminationsturnering. Charles Knudsen og enkelte andre U. K.-medlemmer overværede hver eneste træning og udtalte sig anerkendende om spillernes indsats. Det eneste, der af og til kunne skuffe lidt, var tilslutningen, men gennemgående var den god.

Dermed var skolens kursussæson overstået. Vi, der har lejlighed til at følge de mange forskellige kursus inden for så at sige alle idrætsgrene, der dyrkes herhjemme, får igen nem dem et udmærket indblik i, hvordan der arbejdes med idrætten.

I de år, Den jyske Idrætsskole har eksisteret, har vi tydeligt kunnet følge en opadgående linie. Der bliver arbejdet bedre og bedre. Kursusrammerne er kommet til at ligge mere fast — særlig i de senere år — hvilket muliggør at deltagerne virkelig får et godt udbytte at arbejde videre med derhjemme.

Det vil være svært at finde et land, hvor dette arbejde er lagt bedre til rette end herhjemme.

Heldigvis har vi også kunnet spore fremgang i arbejdet — særlig ude i de mindre klubber, hvor man nu har fået

kvalificeret hjælp i instruktionsarbejdet. Men endnu er der lang vej igen, før vi har tilstrækkelig med instruktører, om dette mål nogen siden nås. Af den grund skulle det gode kursusarbejde gerne fortsættes i årene fremover. Vi vil gøre vort dertil.

Med særlig glæde ser vi hen til udvidelsen af skolen; denne vil skabe endnu bedre arbejdsforhold til glæde og gavn for dansk idrætsungdom samtid ikke mindst for dem, der står midt i ledelsen af kursusarbejdet.

Vi takker for samarbejdet og tilliden i det forløbne år, tak for overbærenhed med de lidt trange forhold. Det gode venskab, der er vokset op mellem skolen, de respektive forbund og foreninger med deres ledere i spidsen, håber vi yderligere vil blive udbygget i årene fremover.

En særlig tak vil vi bringe Dansk Idrætsforbund for alt, hvad de i det forløbne år har udrettet for skolen. Tak til Aksel Bjerregaard for dejlige timer på de forskellige kursushold.

Store forhåbninger nærer vi til det nye år både med hensyn til byggeriet og til den kommende kursussæson, vi ønsker derfor glædelig jul og et godt og lykkebringende nytår med *et på gensyn*.

Ingrid og Svend Aage Thomsen.

NYT FRA GAMLE ELEVER

Kære sommerpiger 1944!

Der er ikke meget nyt at meddele; men en hilsen fra de fleste af kammeraterne. Tak for det.

Hedvig er nu helt rask. Hun håber på bryllup, så snart en lejlighed dukker op. Gerda fortæller, at de har fået en ny bil, og at børnene bliver store. Grete har det godt, hun er lykkelig for sine to søde piger. Er stadig ivrig gymnast. Anna har stadig nok at gøre med at passe hjemmet og fire livlige børn. Marie har i sommer deltaget i et stort internationalt folkedancerstævne i Hamburg, og det havde hun megen glæde af. I vinter udvider hun sit kendskab til engelsk samt går til folkedans. Gunhild og Christian er stolte forældre til tvillinger — dreng og pige — Gunhild sendte et billede med af alle børnene, det var en rigtig kernesund flok at se på. Johanne bor nu i Nykøbing F., hun deler sin tid mellem forretning og hjem. Mon ikke Knud og lille Jytte bliver godt forkælet. I min ferie var jeg i Holland, hvor jeg oplevede foråret i al sin blomsterpragt, det var en vidunderlig oplevelse. Ellers lever jeg stille her i Stockholm, hvor jeg føler mig godt hjemme.

De bedste hilsener til jer alle, glædelig jul og godt nytår.

Johanne og Ingrid.

Kære kammerater 44—45!

Vor årgang hører vist ikke til de meget skrivende; der er ikke kommet noget nyt, men der skal dog lyde en hilsen også fra os. Jeg håber, I alle har det godt, og at I af og til tænker tilbage på vinteren 44—45. Den eneste, jeg ved noget sikkert om, er mig selv; vi er flyttet til Holbæk, og vi befinder os godt. Vi er meget glade for at være her, det er en rar skole at være på, og vi slår os sikkert ned her foreløbigt. Vi bor med en dejlig udsigt over Holbæk fjord, og vi vil meget gerne se gamle venner fra »Den jyske«, det gælder alle årgange. — Kalundborgvej 108, Holbæk. — I min fritid arbejder jeg med det lille tidsskrift Frihed og Fællesskab, som I sikkert kender. På holdets vegne — glædelig jul og et rigt nytår til jer alle.

Thormod.

Kære sommerpiger 1945!

Jeg er ked af, at det ikke er lykkedes at få noget med om jer alle sammen. Når jeg sidder og tænker på sommeren 45, er der alligevel mange, der er gledet ud — som vi aldrig hører noget til. Anna og Kirstine, Sigrid, Else, Gerda, Herdis, Anne Marie, Sonja, Ninna — er der mon nogen af jer, der ser noget til dem. Lidt om dem, der er tilbage. Søster har det godt oppe i Hillerød. Thomas har fået en »Lillebror«, som han er meget stolt af. Oda maser på med svømning og gymnastik fra morgen til aften. Til jul stikker hun igen af til Norge og, hvis forholdene tillader det, til Jugoslavien til sommer med Dansk Gymnastikforbund. Åse var den eneste af holdet, der var til elevmødet; hun har tre dejlige piger, der var ovre for at blive præsenteret på skolen. Erna har fået en lille datter, som hun selvfølgelig er meget glad for. Karen Gerda har fået en søn på sin fødselsdag — det var en dejlig fødselsdagsgave, skriver hun — nu har hun tre dejlige unger at se til. Lonny har to små piger, så vidt jeg ved, Karen Marie og Eva. Tove trives godt, hun er efterhånden blevet en rutineret fotograf og har en bunke at bestille foruden at passe manden og John. Jeg selv arbejder stadig på sygehuset her i Odense, hvor jeg fortrinsvis har en masse børn til sygegymnastik. Det er et dejligt job, og hjemme har jeg mine egne to unger, der nok kan underholde mig resten af dagen.

Til slut de bedste hilsener til jer alle og til skolen med ønsket om en god jul og et lykkeligt nytår.

Tove og Harriet.

Kære kammerater 45—46!

Vi har i år undladt at skrive rundt til jer, og begründelsen er den, at det altid er meget svært at få et praj fra jer, og som regel er det de samme, vi hører fra og om. Dernæst følte jeg i år trang til at benytte pladsen til nogle betragtninger over, at elevmødet i sommer var det tiende i rækken for vort hold. — En appell om, at vi ikke lader den flamme, der tændtes for ti år siden, gå ud.

Det var en stor skuffelse for os, der mødte op, at der ikke var kommet flere. Men selv om man savnede at få hilst på en og anden, så blev det alligevel et par dejlige dage på »den jyske«. Det er jo sådan, at vi i disse dage bliver én stor familie, så vi sammen med andre »gamle« oplever et fællesskab af overordentlig stor betydning. Stemningen på skihopbakken i midsommernatten glemmer vi sent; og for al »snakken«, vi havde på værelserne i sene aftentimer, siger vi tak. Det er en selvfolge, at der bliver dvælet ved minder, når vi kommer sammen; men jeg synes, det var mærkbart, at vi hver især havde noget nyt at tale

om: gården, værkstedet, konen, hørnene o. s. v., og mødet blev derfor denne gang af en noget anden art, end da vi første gang satte hinanden stævne. Den gang var der glød i vores diskussioner, og bevidst eller ubevidst fik vi vor karakter lutret; alligevel var det meget værdifuldt at mødes igen. Jeg tror, at vi hver især er med i noget på vor egn — ungdomsarbejde af forskellig art, fagligt eller kulturelt. Ligegeyldigt hvad det så er, kan jeg ikke opfordre jer nok til at komme til elevmøderne for at udveksle tanker med hinanden.

Er afsnittet i år iovrigt ikke med oplysninger om, hvordan Bo, Heine, Mads og de andre har det, så har jeg en hilsen — et brev —, som med den sidste tids frygtelige begivenheder har fået en væsentlig betydning for mig at bringe videre:

Kære Niels Peder!

Bpist 26. dec. 1955.

Mange tak for dit brev. Jeg var meget glad for at høre noget nyt fra jer. Jeg mindes altid med stor glæde den tid, jeg var på skolen mellem jer. Jeg kunne godt forstå dit brev, men jeg har tvivl om, du kan forstå mit brev. Jeg blev færdig med mit studium, og nu er jeg assistent på den Techniske Højskole her i Budapest. I 1951 blev jeg gift, og jeg har to drenge, Josef, Mikael og en pige, Eva. Min kone er lærerinde — Margarete —. Vi bor i en lille lejlighed i Buda. Vi arbejder meget. Der bliver ingen tid for gymnastik og idræt. Om Jossi hører jeg intet desværre. Jeg ville meget gerne se jer, men det er svært med rejsen. Hvis I eller jeres kammerater kommer til Ungarn, er I altid velkomne hos os.

Til slut de bedste ønsker for jul og til nytår.

Josef Gaål,

Budapest XII, Fodor u-24, Ungarn.

Med sine kommunistiske frimærker på kuverten — med sikkerhed for at den, der skrev brevet, måtte være utsat for det hemmelige politis censur, er det i dag med en mærkelig følelse at sidde med dette brev. Vi ved, at det var efter mange overvejelser, Josef rejste hjem til Ungarn, men at han følte, hans plads var i hans fædreland — at han skyldte dette land alt. Dette land kæmper nu historiens dyreste frihedskamp, og ingen kender Josefs skæbne. Men er vi andre på samme måde rede til at yde og ikke nyde. Skønner vi nok på den frihed, vi alt for vel tager som en selvfølge. Synker vi ikke behageligt tilbage i lænestolen og tænker: Skidt være med det — det er ikke os, der har det sådan men i morgen er det måske.

Ja, med disse ord sender jeg alle gamle kammerater de bedste ønsker for en god jul og et fædfyldt og lykkeligt nytår.

Niels Peder og Willy.

Kære sommerpiger 1947!

Det har længe været på tiden, at jeg skulle se at få samlet stoffet sammen til årsskriftet, men tiden er fløjet afsted. Forrige år fik jeg mange kort tilbage, og i året, der kommer, må I sende mig et brev med udførlige oplysninger, det virker så dødt, når der ikke er en hilsen fra os i årsskriftet. I sommer var jeg til elevmøde, jeg havde børnene med og fik en dejlig dag sammen med Lizzie, Nethe og Inga Britta. Nethe kom som sin egen chauffør fra Røjle by, og Lizzie og Inga Britta havde det strålende, det var umuligt at se på dem, at det til næste år er ti år siden, vi var elever på »den jyske«. Lykke er stadig i Tølløse og har det godt, men der er meget arbejde. Lisbeth bor i Svendborg, Hans Jørgen kommer en enkelt gang imellem for eventuelt at kunne sælge en ny vogn. Til slut sender vi alle på skolen og gamle elever ønsket om en god jul og et godt nytår. Lad os så mødes til næste år, da vi har 10 års jubilæum; husk i alle tilfælde et brev til undertegnede.

*Edith Nielsen,
Bøjden, Horne, Fyn.*

Kære sommerpiger 1947!

Der er ikke meget nyt om os syv norske piger; vi har det bra, venter bare på sneen, så vi kan komme ud på skiene. Vi sender alle danske venner en hjertelig hilsen. God jul og godt nytår.

Inga Brita.

Kære kammerater 47—48!

Det er vel naturligt at begynde dette lille indlæg med lyspunkterne, selv om der ikke er mange af dem. Vor gamle ven, Hans Lund Andersen, sender sine bedste hilsener fra sit andet fødreland Norge. Han kan slet ikke undvære dette land mere. Han prøvede sidste sommer, hvordan det var at være i Sverige, men det varede kun 14 dage. Han arbejder nu som jord- og betonarbejder. Carl Christian arbejder stadig i møbelbranchen og er godt tilfreds med det. Henry Jørgensen er stadig kommunelærer i Vestjylland, han har foruden skolens børn to drengehold til gymnastik. Her deltager hans egne to drenge, mens mor der hjemme passer de to piger. Arne Petersen er blevet forlovet med Hanne (51), han har solgt sin andel i grusgraven med overtagelse 1. januar. Han har ikke rigtig fundet ud af, hvad han skal virke ved, men det finder han sikkert ud af. Knud Jørgensen har overtaget sin faders gård 1. august. Han er arbejdsløs som fod-

boldspiller, har dømt en masse håndboldkampe og leder et karlehold (over 20 mand). Blev ved sin fødselsdag i sommer ejer af en fin samling peberbøsser. Tillykke. — Jeg bor stadig i Vejle, har det godt og arbejder med idrætten i stor udstrækning. Det er jo ikke mange, vi har kunnet fortælle om, og vi overvejer alvorligt at standse næste år, for når der ikke er nogen interesse for sagen, kan vi ikke se begründelsen for, at vi skal fortsætte. Tak til dem, der gennem årene trofast har sluttet op bag denne julehilsen.

Henry og Knud.

Kære 48-piger!

Så har jeg igen prøvet at få et livstegn fra jer, og her er det sparsomme resultat. Ella bor stadig i Odder og har i år forøget familien med en søn. Lidt badminton bliver der dog tid til. — Ruth J. har rystet københavnerstøvet af sine fodder og er sammen med sin mand blevet husejer i Hillerød, hvor hun leder to børnehold og et ungpigehold. I vinter har Emma slået sig til ro på Haslev højskole, hvor hun som sædvanlig underviser i gymnastik og håndgerning. Kirsten befinder sig stadig godt i København, hendes to piger er nu seks og fire år og er til stor glæde for hende. Hendes mand er stadig flyver. »Mester« forøger stadig sit mesterskab, idet hendes klub: F. I. F. sidste vinter vandt det danske mesterskab i håndbold. Hun har været med Københavns byhold i Paris, senere med landsholdet i Finland og Sverige. Agnes er stadig sygeplejerske på Frederiksberg hospital. Bjørn har i sommer været i Hjørring sammen med sin mand, der aftjente sin værnepligt der. Bjørn har en dejlig pige på 1½ år, der venter sig en lillebror i det nye år. Jenny befinder sig godt ved landmandshvervet på Sjælland sammen med sine to drenge. Inga svigter ikke gymnastikken i Hvalpsund til trods for sine tre børn, hun leder to børnehold. Anna Marie er ansat på et arkitektkontor i København, hvor hun befinder sig godt. Hun dyrker ridning i sin fritid. Jenny-Marie har fået en større lejlighed i Århus, er stadig aktiv gymnast og lever ellers et stille familieliv sammen med sin Judith. Gudrun »Avernakø« lever et stille familieliv i København med sin mand og sine to børn. Emma Blichfeldt har sagt nej til at lede et damehold, hun elsker hjemlivet hos sin mand og lille Marianne, der er to år og noget fræk efter Emmas udsagn (selvfølgelig efter moderen). Magda befinder sig godt hos synboerne, hun går op i madlavning og vitaminer. Bjarne fik en lillesøster i april. Gudrun har slået sig på vævning og knipling i stedet for sport. Hos Simon er der i år sket udvidelser af forretningen, og denne lægger så stort beslag på hendes tid, at der absolut ikke bliver tid til idræt. Jeg

pjækker den i vinter, da jeg kun har to hold gymnaster. Ellers har jeg det godt.

Til alle piger, der har givet bidrag til årsskriftet, sender jeg min bedste tak; og til jer alle såvel som skolen sendes de hjerte-ligste ønsker for julen og det nye år.

Agnetha Korshøj.

Kjære piker!

Dette blir den tradisjonelle lille hilsen fra bare meg! Klara og Lina har sluttet å skrive for flere år siden. Jeg arbeider fremdeles her på Grand Hotel og bor i Oslo. Det eneste nyt dette året er, at jeg har fått virkelig gjort noen av mine utenlandsplaner. Jeg hadde en flott tur ned gjennom Danmark, Tyskland, Frankrike til Paris og videre hjem gjennom Holland og Belgia. En hilsen til alle kjente og ønsket om god jul og godt nytt år.

Ellen Hoel.

Kære kammerater 48—49.

I år kan vi for en gangs skyld bringe lidt positivt nyt. Tak for det. Det var rart at høre fra jer.

Jørgen Danielsens mor skriver, at Jørgen er rejst til Canada sidste forår. I sommer har han været på en farm på 700 tdr. land med studeopdræt, og i vinter har han slået sig sammen med en anden dansker om en motorsav og arbejder i skovene.

Erik Hansen er ligeledes rejst til Amerika, skriver hans mor. Han har i sommer opholdt sig i Minnesota, og vinteren vil han tilbringe i Californien.

Martin Sigsgaard blev gift for 2 år siden med en skønheds-ekspert fra Aalborg, hvor de bor nu. Hans kone har selv haft forretning de sidste 8 år, så Martin har nok fået en del skønheds-behandlinger. Han arbejder selv ved Himmerlands El-forsyning, har ingen børn endnu, men venter et eller to til jul. Er stadig aktiv med gymnastik og fodbold, og har taget idrætsmærket i sølv i sommer. Sender hilsen fra Jørgen og fortæller, at han var aktiv med gymnastik, badminton og fodbold indtil sin afrejse til Canada.

Peder Nielsen har sidste vinter ledet et karlehold på ca. 20. Og i sommer har både han og konen spillet håndbold. Desuden har han taget idrætsmærket i guld for anden gang og startet en 4—5 gange for Horsens Gymnastikforening i 1000 m løb, så gården ved Brædstrup tager da ikke al hans tid.

Kristen Kold har overtaget sin fødegård, samtidig med, at han blev gift for 2½ år siden. Hans kone hedder Karen og er også fra Tåsinge. De har en dejlig dreng på 1½ år. Ham er der

så mange kunster i, at han næsten ikke er til at styre. Æblet falder jo sjældent langt fra stammen.

Ejner Skov har som sædvanligt travlt med at køre roer i denne tid. Men idrætsmærkearbejdet får han dog stadig tid til at gøre en hel del ved. Har i sommer haft en lille snes stykker, der har taget idrætsmærket.

Jeg selv har fra 1. december 55 været bogholder på Ventilations- og Ståluldsfabrikken ROTOR her i Varde. Vi fik en lille pige den 22. april i år. Har igen i vinter et hold små drenge til gymnastik og er også selv aktiv et par gange om ugen.

Alle gutterne sender de bedste hilsener til skolen og kammeraterne.

De bedste hilsener og ønsker for julen og det nye år.

Thomas Jørgensen.

Kære 49-piger!

I år er det meget småt med bidrag til årsskriftet. Vi har hørt fra følgende: Lillian har det godt, hun leder kun et hold i år, hendes søn på et år optager en stor del af hendes tid. Anne Marie har stadig med sin farmer i Kenya, den 5. jan. fik hun en datter. Skade har været en del syg og kan som følge deraf ikke deltage i nogen form for idræt. Anna Christensen går til folkedans, hendes datter Kirsten, syv år, går til gymnastik, Birte og Jens er for små endnu. Else Dahl er meget aktiv, hun passer sine to søde børn og går til gymnastik og sang, desuden leder hun to hold gymnaster i Lystrup. Inger fik den 1. nov. en datter og kan selvfølgelig ikke deltage i nogen form for idræt. Mange hilsener og gode ønsker for jer alle.

Else og Inger.

Kære kammerater 49—50!

Vi beklager meget, at ikke flere har ladet høre fra sig. Vi håber, at I kommer igen til næste år. Harald har slættet sig ned i Californien, hvor han befinder sig godt. Ejler skriver, at han må lægge gymnastikken på hylden foreløbig, da achillessenen er sprunget, hvilket har kostet ham fire uger på hospitalet. Svend Hansen er blevet gift og har forpagtet en ejendom i Sønderhav, så han har nok at gøre. Preben flyttede fra Højby på Fyn til Hjørring andelsmejeri, hvor han blev forvalter. Det varede dog kun kort; 1. oktober blev han antaget som mejeribestyrer i Skærup mejeri ved Vejle. Selv blev jeg fenrik sidste år og blev hjemmehørende i Tønder. Jeg fik en dejlig lejlighed dør, men to dage før jeg skulle flytte ind, blev jeg sendt til Søgårdlejren, så jeg har ikke haft fornøjelsen af at bo hjemme hos familien endnu. Til slut sender vi de bedste hilsener og ønsker til alle. God jul og godt nytår!

Preben og Jens Miller.

Kære sommerpiger 1950!

Vi efterslyser vandrebogen, så vi kan få forbindelse med hinanden igen. En hjertelig hilsen fra Norge, hvor Astrid virker som sygeplejerske på Namdal sykehus i Namsos. Hun glæder sig til skitræningen; sidste vinter vandt hun alle de skirenn, hun deltog i. Else hedder nu fru Berg; de har fået bil, hun underviser stadig på »Ellekilde«. I Stubbom er alt vel hos Ingrid, som har fået idrætsmærket i guld for tredie gang. Flot klaret! Hos Ellen på Randersegnen er der nu to små piger. Sigrid er nu mejeribestyrerfrue i Nordenskov, familien fik i maj en lille pige. Som økonomaclev trives jeg vældig godt; jeg dyrker gymnastik og håndbold og har lige taget idrætsmærket i guld. Også civilforsvarstjenesten har jeg meldt mig til. Mere kan det ikke blive til i år — I ved selv, hvad grunden er. De bedste ønsker for julen og det nye år.

Sigrid og Henny.

Kære kammerater 50—51!

I skal have mange tak for jeres breve, I, der har skrevet. Der er dog en lille fremgang i år. Børge har ledet gymnastik, spillet fodbold og håndbold; i sommer har han været på motorcykle i Tyskland. Nu er han blevet gårdejer i Lund ved Horsens. Holger har haft megen glæde af at lede atletik for børn; der kom stadig flere og flere. Svend Age, »den lille jyde«, har rigtig foldet sig ud, han har ledet syv håndboldhold, hvoraf de fem hold blev kredsvindere. Han har haft tolv til idrætsmærket, og i vinter fortsætter han med gymnastik i en ny sal, så der kommer sikkert gang i det. Peder er stadig persilleplukker og agurkesalatfabrikant i Assendrup. Preben er gift, har bosat sig i Varde, og han har allerede fået en søn — en rigtig sportsmand, allerede i fuld træning under fars ledelse. Egon er stadig i Klarup, spiller fodbold; han har et hold piger til håndbold og havde den glæde, at de blev Østhimmerlands mestre. Villy passer sin forretning i Taulov; i sin fritid spiller han fodbold. Jeg er blevet formand for idrætsforeningen og er aktivt med til fodbold og håndbold. Vi sender mange hilsener til jer alle fra »den jyske« med gode ønsker for julen og nytåret.

Ville og Poul.

Kære sommerpiger 1951!

Så har vi jul igen, og midt i juletravlheden kommer så års-skriftet fra »den jyske«, og tankerne går uvilkårligt tilbage til den dejlige sommer, vi havde dør. Nu begynder det at tynde ud mellem de ugifte rækker; i år er der tre nyligte — hjertelig til lykke! Husk, I må gerne tage jeres mænd med til elevmødet, så

der er ikke nogen undskyldning for ikke at komme. Jeg har i år skrevet til 11 og fået svar fra 10 — tak for det.

Hertha begyndte på Den sociale skole 1. jan., hun har haft sommerpraktik på sindssygehospitalet i Viborg i 4 måneder og går nu igen på skole i København. Birthe Thornhøj har i år fået datter nr. to, Marianne. Birthe og Preben er nu i Skærup, hvor Preben er mejeribestyrer. Hun skal i vinter lede de unge piger til gymnastik. Marie bor stadig i det lille »dukkehus« i Roust-høj; de er nu blevet tre — deres datter Solvei er verdens ødeste pige. Dorthe er ved at finde ud af, at der er nok at gøre som landmandskone. Dorthe skal lede gymnastik i Hem til vinter. Hun venter ikke nogen større tilslutning — sykursus, aftenskole og aftenhøjskole m. m. tager megen tid for de unge. Gerda er i årets løb blevet gift med sin Søren Anton, den 21. jan. fik hun titlen fru Mathiasen. Hun har i sommerens løb afløst ved serveringen i »Pøt Mølle« og har ind imellem arbejdet med at hakke roer etc. Joan er nu blevet færdig med sin sygeplejeuddannelse og supplerer psykiatri på sindssygehospitalet i Riis-skov. Hun har i sommer været på en dejlig tur til England. Hun har ikke haft energi til at dyrke idræt i sommer. Kirsten er blevet gift i sommer, familien bor nu i Odense. Atletikken er nu rykket i fjerde række, idet mand, hjem og arbejdet på kontoret kommer i første række. Trods det har Kirsten opnået tre fynsmesterskaber — hækkeløb, 200 m, 800 m. Inga ánder og lever stadig for gymnastikken. Hun har tre pigehold, et motionshold samt et ungdomshold. Hun går selv på elitehold to gange om ugen og er desuden begyndt på et redskabshold. Alice er hjemme og hjælper sin mor og bror og leder i fritiden et par børnehold i nabosognet. Asta har igen i sommer været lærerinde på Bramminge efterskole og skal i vinter være hjemme; hun skal muligvis lede et par kursus dør på egnen. Anna Marie har denne gang taget sig mægtigt sammen, dels har hun sendt et bidrag, og dels har hun giftet sig med en læge; de bor nu i Gentofte. Hun blev færdig med sin sygeplejeuddannelse til april og læser nu til mellemstoleeksamen på kursus — det skal senere følges op af studenterkursus. Birthe Meiling vil gerne skrive noget nyt til os, men hun har ikke noget. Hun er stadig på kommunekontoret i Riis Skov og lever et stille og roligt liv. Maja har i juni i år fået overstået første del af sin lærereksamen og har rigeligt at bestille. Karen har nok at gøre med arbejdet hjemme. Hendes lille datter er nu $1\frac{1}{2}$ år, og hun er en livlig lille en. Hun har i sommer taget fri for at være med til håndbold. Lise venter en lykkelig begivenhed, men har været en del syg, så hun har desværre måttet holde sengen det meste af tiden og har opgivet sin stilling

som telefonistinde. Til slut lidt om mig selv. Jeg har haft en masse gode oplevelser det sidste år. Jeg har i sommer været på Askov højskole, det var en dejlig tid. Nu er jeg husalf i Herning. Jeg har også en overraskelse til jer, jeg er blevet forlovet — selvfølgelig med verdens bedste mand, efter min mening da; i hvert fald er jeg verdens lykkeligste menneske. Nu kan der ikke blive mere i år; vi håber på større tilslutning til næste år. I ønskes alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Birthe og Hanne.

Kære kammerater 51—52!

Det er kun lidt, der er kommet frem i år — kun to svar har vi fået. Allan Dalgård har været hjemme i sommer, han er nu på konstruktørskole i Hadsten. Allan vandt kuglestød ved D. d. G. landsstævne i Århus og blev nordvestjysk mester i kuglestød med 11,76 m. Carl Frederiksen er blevet formand for ungdomsforeningen. Han leder drengegymnastik, får dog også tid til at gå på jagt og er blevet formand for jagtforeningen. Erik Mogensen er med til atletik både som leder og aktiv deltager. Er for tiden ved at indøve den årlige revy. Han har en dejlig pige på otte måneder. Gode hilsener til jer alle. Glædelig jul og godt nytår.

Alfred Ørbæk og Carl Frederiksen.

Hilsen fra Norge.

Kære venner!

Heroppefra er der ikke meget nyt. Odvin Viken har skiftet skole og har endvidere giftet sig. Sels arbejder jeg stadig som gymnastiklærer og er stadig forretningsfører for Norges Håndboldforbund. Jeg har som følge deraf hele min tid optaget med idrætsarbejde. Mange hjertelige hilsener til jer alle, gode ønsker for julen og nytåret.

John Morstad.

Hämeenlinna 11. 11. 56.

Kære »den jyske«!

Endelig får jeg tid at sende et par ord til jer. Jeg kan mærke, at det kniber meget med at skrive dansk, men når jeg er færdig med min uddannelse som reklamechef, vil jeg til at arbejde med det igen. Her i Sydfinland har vi næsten vinter; der er allerede en del sne og is; vi har væretude på skøjter flere gange. Det er nu fem år siden jeg kom til Vejle, mange gode minder har jeg at tænke tilbage på. Opholdet har været med til at gøre livet rigere for mig. Jeg er stadig instruktør, vi har nogle gode drenge at arbejde med. Jeg vil ønske jer allesammen glædelig jul og et godt nytår.

Timo.

Kære sommerpiger 52!

Så er der efter gået et år. Til næste sommer har vi fem års jubilæum, og vi håber, at I alle kommer. Rita fortæller, at de har det godt; sønnen er nu så stor, at han har været med på ferie i Norge i sommer. Birgitte har ikke kunnet holde skansen længere, men hun har tabt sit hjerte og befinner sig et godt stykke over den jord, vi andre træder på. Hun har endvidere erobret sig endnu et sjællandsmesterskab i slyngbold. Gitte har også været på landsholdet og har haft det bedste resultat i slyngbold i år, 47,35 m. Fra Helsingør skriver Thora, at hendes mand er færdig med sin uddannelse, og at pigerne trives godt. Hun går til gymnastik. Tove fra Alrø er efter i år på Malling landbrugsskole; hun er glad for at være der og for, at der ikke er så langt til Århus, hvor hendes ven er soldat. I september var jeg til Ernas bryllup; de har købt et hus i Herlev, så nu er hun rigtig blevet husmoder. Hanne har ikke rigtig noget nyt at fortælle, men har det dejligt. Karen Nikolajsen hedder nu Thomsen til efternavn. De har forpagtet en gård ved Jelling, Karen har haft tre gymnastikhold i sommer, men har ellers nok at gøre på gården. Birgit er blevet gift og bor i Herning, hun sidder i idrætsudvalget. Karen Fynbo er blevet lærerinde på Drejens Optagelseshjem; hun farter ellers rundt på motorcykel og i bil, dog ikke for at finde en mand, skriver hun. Ingrid har for et par måneder siden været i Afrika for at hente sin forlovede. Turen gik til Guldkysten med ophold i Tanger og Paris. Hun fortsætter i boghandlerbranchen. Også her fra Thorsted er der lidt nyt. En sød lille tøs fra foråret 56, kaldet Margit. Ellers alt vel. Glædelig jul alle.

Hanne og Karen Nielsen.

Kære venner 52—53!

Man har bedt mig fatte mig i korthed, og denne henstilling kan jeg sagtens følge, da kun Ove har ladet høre fra sig. Jeg er blevet gift og har fået en datter, har deltaget i gymnastik, men har ingen ledende poster, da jeg er begyndt på handelsskolen. Jeg er skuffet over, at ingen har ladet høre fra sig. Jeg sender på holdets vegne skolen og kammeraterne de bedste ønsker om en god jul.

Ove er stadig i Lindknud, hvor han er med både til gymnastik og håndbold. I sommer var der 13 hold til håndbold; vi var kun fire ledere, så vi havde nok at se til. Vi skal til at begynde på gymnastikken; der plejer at være ca. 50 karle og piger, men det kniber meget med ledere. Til foråret håber jeg at få mit eget lille »gods».

Peter Sorensen.

1952—53.

Kjære venner fra »den jyske«.

Atter er snart julen over oss og tiden er inne til å skrive litt om oss nordmenn fra kullet 52—53. Dessverre blir det mer vanskelig for hvert år. En mister kontakten med fler og fler og det er bare noen få som svarer på oppfordringen om å sende noen opplysninger til meg. Nok om det.

Et år er gått siden sist. Min velfylte minnebok ligger ved siden av meg og forteller om den gang vi ble smeltet sammen til en hyggelig kamératflokk nede på skolen i Vejle. De mange bildene minner meg om deilige turer, pussige episoder, og en lykkelig tid med hyggelige minner som vil sitte fast i bevisstheten livet ut.

Jan Bakke holdt også siste vinter sin tradisjon ved like ved å gjeste skolen i tre måneder. Han sier selv at sesongen ikke ble den helt store: »Bare en sølv- og en broncemedalje foruten to gullmedaljer for lag i samme mesterskap (norgesmesterskapet). Foruten bykamper har Jan også representert Norge i VM i København. Nå arbeider han på Ullevål Sykehus hvor han får god anledning til å studere anatomi. Etter jul skal han begynne på Oslo Barnevernskole. »Puskas« hilser alle sine venner fra »den jyske«.

Fra Knut Bøland hører jeg fortsatt ikke noe, men gjennom skolen hører jeg at han har det bare fint.

Asbjørn Eftedal er nå ferdig med verneplikten sin og han er nå elev av Ortopedisk Institutt i Oslo, hvor han liker seg utmerket.

Arvid Enggravslia, som har giftet seg, har i år bygd sitt eget hus. Han skriver at hushyggingen har opptatt mesteparten av tiden hans så det har blitt liten tid til å trenere. Han fikk en broncemedalje i norgesmesterskapet. Desuten er han blitt kretsmeister og har vunnet flere første- og andrepremier. Han driver som trener for to av brytekubbene hjemme på Notodden. Han ber meg også hilse.

Kjell Flugsrud er vel nå ferdig med sin verneplikt som han har avtjent i Osloområdet.

Ola Lerfald har i år gått på Statens Skogskole ved Steinkjær. Han regner med å være ferdig utdannet skogteknikker til påske. Han drev gymnastikken for skolens elever siste vinter. I sommer har det blitt lite spesialtrening da de har ligget ute på »skauen«. Bemerkelsesverdig er det da, at han med minimal treningsklarhet klarte å kopiere fjorårets bedrift, nemlig å bli norgesmester i 5-kamp. Han hilser sine kammerater fra den jyske.

Odd Nymoen er igen i Amerika. Han sender en venlig hilsen

og fortæller, at han særlig er ked af, at han ikke kan træne. Hvis nogen ser, man løber eller går et unødig skridt herovre, tror de, at man er tosset. Han længes hjem til Norge, han sejler fra USA den 8. december og regner med at komme til København den 16. december, hvis nogen skulle være i byen, træffes han på »Bergensfjord«.

Rolf Paulsen besøgte skolen fire uker tidlig i vår. Han har trenet flittig på sykkelen. Resultatet ble representasjon for Norge i det store »Fredsrittet« i Polen. Dessuten var han med på Norges lag i VM i København sammen med Jan.

Bjørn Rølland har ikke latt høre fra seg, men vi håber, det går ham godt.

Leif Søfting, som til jul er ferdig med begge avdelinger ved Statens Gymnastikkskole, er flyttet fra Kristiansand. Foruten arbeidet som elev ved skolen, virker han som instruktør i en av Oslos turnforeninger.

Selv ble jeg ferdig med 1. avd. ved Statens Gymnastikkskole i juni og har siden fortsatt mitt arbeide som idrettsoffiser. Jeg holder til oppe i det indre av Troms, hvor det er naturskjønt og mulighetene til idrett og friluftsliv er større enn noen andre steder, jeg har vært. Akkurat nå går jeg med en fot i gips, så det blir ikke så mye idrett med meg.

Så sender jeg de beste ønsker til dere alle.

Casper Øvre.

Kære sommerpiger 1953!

Igen i år har vi prøvet at få samling på vore piger, men det bliver sværere og sværere — tak, alle I, der skriver. Jenny er hjemme og hjælper til på gården, men hun begynder at få travlt med at sy udstyr, så nu varer det nok ikke længe, før hun trækker i brudekjolen. Lillian er i forretning og går på handelsskole, så der bliver ikke tid til at lede gymnastik. Aase er blevet færdig med sin uddannelse som sygegymnast og er ansat i Vejbystrand i Sverige, hun håber at få mere tid til idrætten. Inge Sylvest er stadig meget flittig, hun har lært kjolesyning, og hun har i vinter hele sin tid optaget med gymnastik; men har dog haft tid til at forlove sig. Inger Viborg bor nu i København og passer hus, mand og datter. Aud er på kontor, går på skole om aftenen og har helt lagt gymnastikken på hylden; er blevet forlovet siden sidst. Edith sælger bøger i Nykøbing M., men drømmer om at komme en tur til England. Else har nok at se til på gården, Lars er snart en stor dreng, der kan passe sig selv. Gymnastikken svigter hun dog ikke. Grethe Fyn er blevet gift i sommer. Bodil er stadig barneplejerske, men vil gerne se lidt andet, men har det godt, hvor hun er. Hun går til gymnastik og svømning i vin-

ter. Kiss er færdig med sin uddannelse som smørrebrødsjomfru, er stadig på Royal i Århus. Kiss er blevet forlovet og har travlt med at samle på udstyr. Jeg bor stadig i Kjellerup og har det godt, vi er endnu ikke begyndt med gymnastik. Jeg var til elevmøde i sommer og var meget skuffet over, at vi kun var tre. Vi sender de bedste hilsener og ønsker om en god jul og et godt nytår til clever og venner fra »den jyske«.

Aud og Henny.

Kære kammerater 53—54!

Først tak til de få stykker, vi har hørt fra. Hvorfor er der ikke noget nyt fra alle jer andre. Stage er stadig i Nyborg, hvor han har spillet håndbold på Nyborgs bedste hold i sommer. Jørgen har sluttet handelsskolen den 30. juni. Han var godt tilfreds med resultatet; men nu har han desværre ligget på hospitalet i tre uger for en kirtelbyld bag det ene øre. Bagefter var han i Tyskland med sin pige. Den 2. november kom han til Herning, hvor han skulle stille ved civilforsvaret. Idræt har der ikke været noget af. Erik har spillet håndbold og samtidig ledet karlene og småpigerne for fjerde år i træk, til vinter spiller han håndbold i Vejenhallen. Han er blevet chauffør i foderstofforeningen i Andst. Lau har det sidste år tjent på Fyn, hvor han har været en del til hestetravløb. I vinter er han elev på Vejby landbrugsskole, hvor der er 128 mandlige og to kvindelige elever: Havde det bare været omvendt, skriver han. Svend Lisbjerg er blevet formand for foreningen og har spillet fodbold og håndbold i sommer. For mit eget vedkommende er der ikke sket noget særligt. Jeg farter Fyn rundt i en af F. A. F.s biler. Spiller ellers håndbold og badminton. Vi har været i Lisbjerg med vore håndboldspillere, hvor vi havde en dejlig dag. Til slut en hjertelig hilsen til alle kammeraterne og til »den jyske«. Glædelig jul.

Svend og Karl.

Kære sommerpiger 1954!

Tak for brevene. Der er for mange, der har svigtet i år, det kan I ikke være bekendt. Anne er kommet til Skelskør, hun er blevet sygemedhjælper på gigtsanatoriet. Hun går til gymnastik og i aftenskole. Elna er stadig i Silkeborg, hvor hun deler sin tid mellem apoteket, atletikpigerne, vandrelauget og fotoklubben, Elna vil meget gerne se nogen i Silkeborg. Inge har begyndt på tredie år hos bageren; i sin fritid går hun på sykursus og har endvidere tid til at være babysidder. Hos Kirsten i Århus står alt vel til. Hun træner i håndbold og var i sommer med til mesterskaberne på Vejgård stadion, det gik nogenlunde. Fra Karen kom der et tårevædet brev. Havde jeg bare været tvilling, skriver hun, hun er rejst fra skolen; hun skulle hjem og hjælpe

til. Hun går til gymnastik en gang om ugen hos Signe Troelsen i Vejle. Hun håber at komme med til Jugoslavien til sommer, hvis hun da kan klare sig igennem prøverne. Hun har også begyndt at lede gymnastik hjemme. Der er 16. Birte er kommet til Kolding, hvor hun lever fredeligt, er med til kursus og spiller lidt håndbold. Hanne skriver, at hun er godt på vej mod de to år som »bækvensvinger«, hun kan li' det — har fundet en god ven og skal snart forloves. For mit eget vedkommende, så er jeg karl hjemme, jeg leder gymnastik, går til folkedans og bensløjd. Vi sender jer alle ønsket om en glædelig jul og et godt nytår.

Inge og Bodil.

Kære venner 54—55!

Så er det to år siden, vi havde en dejlig vinter på »den jyske«, en vinter vi altid vil mindes. Desværre har vi ikke hørt fra jer alle — I bliver vist glemsomme med alderen. Ole Kyed er blevet landmand på en stor gård i Fovslet ved Kolding. Ivar Christensen er lige kommet hjem fra militærtjenesten, han er nu karl på en gård og har det godt. Ivar Petersen er hjemme hos sin far, han går med til gymnastik og spiller dilettant. John Nilson, den gæve jyde, er fodermester på en gård i Hatting, han har i sommersens løb deltaget i håndbold og fri idræt. Om vore norske venner kan vi fortælle, at Gunnar arbejder som snedker i Nesttun, han er instruktør i fri idræt og håndbold. Har deltaget i norgesmesterskaberne i orienteringsløb og klaret sig nogendlunde. Knut går på seminariet i Levanger. Han blev nr. 2 ved de norske juniormesterskaber i spydkast og har i samme gren været på landsholdet mod Sverige. Rudolf er for tiden inde som soldat, noget, han er glad for. Jeg har det godt, har i sommer været instruktør i håndbold og er i vinter dommer inden for J. H. F.

Vi ønsker alle kammerater og alle på »den jyske« en rigtig glædelig jul og et lykkebringende nytår. *Thomas Thomsen.*

Kære sommerpiger 1955!

I år er der ikke mange, der har skrevet, men I sem, der har skrevet, skal have tak for jeres hilsen. Hanne er fotograf elev i Svendborg og er glad for sit arbejde. Hanne har alle sine aftener optaget, hun leder et hold skolepiger i alderen 7—13 år, der er 30 på holdet, og hun er vældig glad for det. Hun går selv til gymnastik og er kommet på eliteholdet. Hun er blevet fynsmester i længdespring og har erobret en pokal i en femkamp, og så har hun fået fem klubmesterskaber. Ruth er lige kommet hjem fra ti måneders ophold i Norge. De sidste måneder opholdt hun sig sammen med sit herskab i højfjeldene, og det var vidunderligt. I vinter er hun elev på Ankerhus husholdningsskole. Hun har

forlovet sig med en nordmand. Henny skal blive hjemme i vinter og bl. a. gå på sykursus, i sommer har hun ledet gymnastik og fortsætter i vinter igen. Else bliver på Fyn i vinter, til sommer skal hun til Odense og lære at sy. Det er stadig galt med knæet, så det bliver ikke til noget med idrætten. Foredrag og den slags kan hun dog være med til. Birgit tjener i Fåborg, hun kunne komme til at lede et hold småpiger i Horne, men kunne ikke få fri til det. Birgit spiller håndbold, er med i Fynsturneringen samt amtsturneringen. Lis er på Struer husholdningsskole i vinter og agter at blive husholdningslærerinde. Jeg er selv hjemme, går til gymnastik her og leder i nabosognet, jeg ville ellers have været med til badminton også, men har aftenarbejde ved statsbanerne og kan ikke få fri til det. Hvem har iøvrigt vandrebogen, vær venlig at sende den videre, så den ikke går i stå. — Tak!

Glædelig jul og et lykkebringende nytår.

Lis og Ellen.

Kære kammerater 55—56!

Så er det vores tur til at få en hilsen med i årsskriftet, men vi mangler bare Peter og Kurt, ellers er vi der alle. Poul Bundgård har fået plads som bestyrer på en gård i Svendstrup ved Odense. Han er selv aktiv, men har ikke turdet tage fat som leder endnu. Knud Olav går og venter på indkaldelsesordre, han har ledet juniorer i håndbold samt drenge til fodbold. Skal møde i tjenesten 2. januar. Gunnar har arbejdet på et cementstøberi nogle måneder, men er nu ved landbruget, der har hans største interesse. Han spiller badminton og håndbold og er med på KFUMs mesterrækkehold i fodbold. I vinter vil han deltage i volleyball, bordtennis og gymnastik. Han har også fået tilbud om at lede et drengehold i gymnastik. Arne Petersen tjener på en gård i Als og agter at blive der det første år. Kristian Iversen er i Øsby i nærheden af Haderslev, hvor han en gang om ugen spiller håndbold, han er også med i fodbold på et a-hold. Vagn Rasmussen er mathelev, er for tiden på Lynæsfort ved Hundested. Han skriver, at der er dødtrist. For mit eget vedkommende er jeg ved postvæsenet i København. Idrætten har jeg ikke gjort så meget ved i sommer, tiden er løbet fra mig. Jeg håber, vi alle ses til elevmødet til sommer. Med tak for breve sender jeg kammeraterne og alle på skolen de bedste hilsener og ønsker om en god jul og et godt nytår.

Gunnar Larsen.

Kære venner!

En liten hilsen fra meg selv blir det, for Svein har ikke gitt noe tegn fra seg. For tiden er jeg folkeskolelærer, her i Norge er det stor lærermangel. De er nøydd til å bruke litt av kvart, ja så fant de å kunne bruke meg og. Ellers har jeg kjøpt meg

både kule og diskos, så nå går treningen med liv og lyst. Det er nå synd, at Norge ikke skulle lagt noe lengre sør og Danmark noe lengre nord, så kunne jeg kom til å besøk en uke. Men når sommeren kommer, så kommer jeg også. Så en venlig hilsen til Den jyske Idrætsskole, til skolen, som den var i de fem månederne i 1955—56 — og til skolen i dag.

Svein Flugsnud og Bjørn Randal.

Kære sommerpiger 1956!

Som et frisk pust fra kammeraterne kommer deres breve dumpende og fortæller om deres gøren og laden, siden de er rejst fra »den jyske«. Kirsten Johansen er blevet ved det huslige, hun er husassistent i Odense og befinner sig godt ved det. Hun opnåede at blive nr. 2 ved fynsmesterskaberne i 100 m løb. I Odense træffer vi også Ulla Nielsen, der blev fynsk mester i semifinalen. Det går fint med hendes fod nu. Sigrid har siden hun forlod skolen haft rasende travlt. I august var hun ferieafløser i sin gamle plads i Fjelsted. Fra 1. oktober har hun fået plads som ekspeditrice i Odense. Hun har et hold unge piger til gymnastik. Jette Bech Pedersen er kommet i børnehaven i Fredericia, hvor hun passer en masse rollinge. Hun går til dans, gymnastik og porcelænsmaling. Hun hjælper på sine forældres danseskole som leder. I Risskov hører vi, at Helle er kommet i lære som teknisk tegner, noget, hun er meget glad for. Marie Møller er hjemme på sin fars gård i Tølbøl i Thy. Hun trives udmarket — der går rygter om forlovelse på de kanter, hvor Marie skulle være impliceret. Grete Smith fra Norge har også »satt på ringen«, det er selvfølgelig Jan. Grete virker nu som gymnastiklærerinde, og det går vældig fint for hende. Duddi binder bøger ind i København, det trives hun helt godt med. Atletikken går det helt godt med, hun har placeret sig helt fint ved forskellige stævner. Inger Berg har fået stilling hos Vestergård & Co. i Århus. Hun var med til at vinde danmarksmesterskabet i atletik indenfor DDG. Hun skal lede et småpigehold og et ungspigehold til vinter. Ebba Bjørn er på Bornholm, hun er vikar på skolen i Rønne og har desuden travlt med at passe sin mand. Hun har unge piger til gymnastik og underviser i tilskæring. Shirley Bjerregård er rejst til København, der er ikke lejlighed til at lede gymnastik derinde. Jytte Busk er vel ankommet til Californien efter en lang rejse. Hun er glad for at være derovre, men har en streng skole at gå i. Der er ikke lejlighed til at deltage i gymnastik, men derimod har hun rig anledning til at gå til svømmning, hvor hun er med på konkurrenceholdet. Hun svømmer ca. 1 km hver dag. Hun sender en hjertelig hilsen til alle kammeraterne. Sigrid Jepsen er hjemme på »Elmelund«, Bolbro, og sender en

hilsen til sommerholdet. Jeg selv påbegyndte badmintonträningen i oktober og skal fra 1. november lede et motionshold i foreningen herovre. Hjertelige hilsener og ønsket om en god jul.

Lillian og Inger Berg.

Kære repræsentanter!

Tak for godt arbejde, tak for venlige hilsener og alle jeres breve. Desværre er der nogle hold, vi ikke har hørt fra; det er ikke muligt for os mere, som vi tidligere har gjort det, at rykke for stoffet. Det er et tillidshverv at være repræsentant, og vi håber fra redaktionens side, at de af jer, der er valgt til det, vil sætte en ære i at sende lidt stof til os. Det behøver ikke at være meget, men vi er gladest, når vi kan sende årsskriftet ud og ved, at der i alle tilfælde er en hilsen fra alle holdene. Husk, at I gennem årsskriftet har en mulighed for at bringe en hilsen til jeres kammerater.

På elevforeningens vegne vil jeg gerne sige tak til alle jer, der har støttet foreningen. Mange af jer har tømt vandrebøgerne til elevmødet for bødekasserne; af og til dukker der en tier op, som også finder vej til foreningens knebne kasse. Vi har de sidste par år forbedret vor kassebeholdning ikke så lidt netop ved disse bidrag, der kommer slumpinge ind til os. Vi vil fortsat gøre vort yderste for, at vort årsskrift bliver den hilsen, I er allergladest for at have mellem julegaverne. Vi ved, I venter det af os, og hver enkelt af os gør vort yderste for, at det kan lykkes. For hvert et håndslag fra jer — for hver en venlig hilsen — hjertelig tak.

Vi håber, at det må blive et rigt arbejdsår for jer alle. Vi håber, vi i frihed må få lykke til at gøre vor gerning, hver især, hvor vi nu er sat. Held og lykke allesammen — og hjertelig tak.

Thormod Petersen.

*Nuværende og tidligere lærer-
personale ved Den jyske Idræts-
skole ønsker herigennem at sende
gamle elever de bedste ønsker for
julen og det nye år.*

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

Vinteren 1955—56.

- 1167. Poul E. Bundgård, Øland, Halvrimmen.
- 1168. Knud O. Sørensen, »Staurhøjgård«, Mesinge, Fyn.
- 1169. Kurt Eskildsen, Als, Østjylland.
- 1170. Gunnar Plagborg, Søndervang 3, Grindsted.
- 1171. Peder Holme Villadsen, Vorre pr. Løgten.
- 1172. Svein Flugsrud, Ringebu, Gudbrandsdalen, Norge.
- 1173. Gunnar Larsen, Staun pr. Sebbersund.
- 1174. Arne Pedersen, Petersborg, Als, Østjylland.
- 1175. Christian Iversen, Hjordkær, Sønderjylland.
- 1176. Bjørn Randal, Eivindvik i Sogn, Norge.
- 1177. Vagn Rasmussen, Harsdorffsvej 13, København V.

Sommeren 1956.

- 1178. Bente Rein Jensen, Gammelting 3, Haderslev.
- 1179. Helle Wohlert, Fortunvej 36, Risskov.
- 1180. Jytte Busk, Strandgade 6, Frederiksværk.
- 1181. Inger Berg, Thorsager st.
- 1182. Lillian Christiansen, »Pilely« pr. Saunte, Nordsjælland.
- 1183. Sigrid Nielsen, Billesbølle Nygård pr. Årup, Fyn.
- 1184. Jette Pedersen, 6. Julivej 48, Fredericia.
- 1185. Marie Møller, Tobøl Vestervig, Thy.
- 1186. Sigrid Jepsen, Elmeland, Bolbro.
- 1187. Duddi Madsen, Skelbækgade 44 st., København V.
- 1188. Kirsten Johansen, Nyborgvej 48, Odense.
- 1189. Ulla Nielsen, Tesdorphsvej 39, Odense.
- 1190. Ebba Bjørn, Strandvejen 23, Rønne, Bornholm.
- 1191. Grete Smith, Vormsund p. å. Norge.
- 1192. Shirley Bjerregaard, O. Romalt pr. Randers.

Passive medlemmer.

- 1193. H. Thorsen, Vejen tekniske Skole, Vejen.
- 1194. Glarmester Oskar Nielsen, Boulevarden 16, Vejle.
- 1195. Marie Rodian, Thikøbsgade 2, København V.
- 1196. Else Harfaste, Bellmans Plads 24, København Ø.
- 1197. Marna Jørgensen, Estlandsgade 2 st. tv., København V.
- 1198. Ole Olsen, Den jyske Idrætsskole, Vejle (vinteren 1954—55).

HUSK! HUSK! HUSK! HUSK! HUSK!

at meddele adresseforandringer til elevforeningen!

REGNSKAB

f o r D e n j y s k e I d r æ t s s k o l e s e l e v f o r e n i g
i tiden 1. juni 1955 til 31. maj 1956.

Indtægter:

Kassebeholdning pr. 1. juni 1955. Indestående i banken	23,24
Indestående på girokonto	95,58
Opkrævning af porto ved ekstra uds. af årsskrifter....	34,00
Porto fra sydslesvigiske elever 12 × kr. 1,90	22,80
Indgået kontingent for 1955 (643 medl. à kr. 6,00)....	3858,00
Udestående kontingent i Norge, saldo pr. 31. maj 1955..	125,00
Indgået kontingent for 1955 (643 medl. à kr. 6,00)....	3858,00
Renter på girokonto	4,85
Renter på bankkonto pr. 1. oktober 1955	4,62
Renter på bankkonto pr. 1. februar 1956	5,31
Amerikansk lotteri ved elevmødet	280,24
Amerikansk lotteri (Dudde Bidstrup)	51,29
»Sneglen« 1950	6,00
Jubilæumsårgangene 44—45 og sommeren 45.....	130,00
Vandrebogen 1954	22,00
Direktør Lassen Studstrup, Ålborg	100,00
Ialt....	kr. 4767,93

Udgifter:

Fragt af årsskrifter til Norge.....	11,55
Trykning af postopkrævningskort	51,80
Gebryrer	0,92
Trykning af årsskrifter	2895,00
Forsendelse af årsskrifter, 590 stk. à kr. 1,00.....	590,00
Forsendelse af 2 pakker til Norge.....	15,20
Udsendelse af årsskrifter i Norge + P. O.	95,30
Porto til Sydslesvig + P. O.	67,30
Porto til ekstra udsendelse af årsskrifter.....	42,00
Duplikering	7,00
Kontingent til landselevforeningen, 444 à kr. 0,25.....	111,00
100 stk. lodsedler til DIFs landslotteri.....	200,00
Portoudlæg	11,15
Tilbagebetalt lån til Den jyske Idrætsskole, Vejle.....	400,00
Afskrivning for 9 norske elever.....	125,00
Toldafgift	3,20
Kassebeholdning pr. 31. maj 1956	0,00
Indestående i Vejle Byes og Amts Sparekasse.....	127,85
Indestående på girokonto	13,66
Ialt....	kr. 4767,93

Udestående i Norge:

Saldo pr. 31/5 55	125,00	Afskrivning 1956	125,00
Balance	125,00		125,00

Regnskabet revideret og fundet i overensstemmelse med kontotilgodehavende og bilag.

Vejle, den 23. juni 1956.

Rask Nielsen. Charles A. Lange.

GENERALFORSAMLINGEN DEN 23. JUNI 1956

Efter at formanden, Thormod Petersen havde budt velkommen, valgtes Rask Nielsen til dirigent.

Formanden fik derpå ordet for at aflægge beretning. Han betegnede det forløbne år som et roligt arbejdsår, hvor opgaverne havde været at arbejde med årsskriftet og tilrettelægge elevmødet.

Der blev rettet anke over alle de årsskrifter, der kom retur. Det koster en hel del penge, og specielt genudsendelserne kunne spares, såfremt enhver følte sig forpligtet til, når man af en eller anden grund ville udmeldes, i det mindste at sende et brev.

Desuden omtalte formanden Dansk Idræts Forbunds jubilæumslotteri til fordel for bl. a. Idrætsskolens udvidelse. Dette salg havde været en succes, som også gamle clever havde støttet ved salg gennem elevforeningen. Selve elevforeningen havde erhvervet 100 stk. lodsedler.

Til slut opfordrede formanden til kraftig opslutning bag Den jyske Idrætsskole og det arbejde, der uddrettes på denne.

Kassereren fik derpå ordet for at aflægge beretning.

Han oplyste, at gælden til Idrætsskolen på 400 kr. var blevet betalt, så elevforeningen nu var gældfri og tillige har en lille kassebeholdning på 141,51 kr.

Knud Thomassen omtalte medlemsafgangen og omtalte, at man af økonomiske hensyn nu havde besluttet indenfor bestyrelsen, at alle, der for fremtiden ikke indløser årsskriftet vil blive slettet af elevforeningen.

Endvidere gav kassereren en fyldig omtale af salget af lodsedler i D. I. F.s jubilæumslotteri, hvor salget distribueret gennem elevforeningen havde været 2713 stk. lodsedler.

Såvel formandens som kassererens beretning blev enstemmigt godkendte.

Valg: 2 bestyrelsesmedlemmer Ingrid Slots og Lissy Brandt

Andersen afgår. Lissy Brandt Andersen genvalgtes, og Charles Lange nyvalgtes. Revisorerne Rask Nielsen og E. Lyhne Hansen blev genvalgt. Poul Andersen blev valgt som revisorsuppleant.

Derefter behandledes lovændringsforslag om flytning af elevmødet. Her havde formanden, Charles Lange, Svend Aage Thomsen og Tage Søgård ordet.

Ændringsforslaget blev vedtaget i ændret tilstand, idet man vedtog for fremtiden at afholde elevmødet den sidste søndag under sommerskolen, datoen meddeles af skolen på indbydelsen såvel i elevskriften som i udsendte indbydelser.

§ 2, stk. 1 ændres derfor i henhold til ovenstående vedtagelse, som vedtages med 43 stemmer af 51 stemmeberettigede medlemmer.

Under eventuelt blev der bl. a. diskuteret arrangement for jubilæumsårgangene, som der var enighed om, at jubilarerne skulle ordne selv.

Der blev rettet en tak til Knud Thomassen for hans store indsats ved salg af lodsedlerne fra D. I. F.

Efter at forskellige interne forhold var blevet belyst, sluttede dirigenten generalforsamlingen og takkede for god ro og orden.

Tage Søgård.

I N D H O L D

	Side
<i>Svend Aage Thomsen:</i> Dagdrømme	3
<i>Tage Søgård:</i> Demokrati og kanter	5
<i>Thormod Petersen:</i> Ole Chievitz	12
<i>Signe Troelsen:</i> Om skønlitteratur	18
<i>Poul Andersen:</i> Det centrale i gymnastikledder- uddannelsen	21
<i>Tage Søgård:</i> Om fodbold	23
<i>Valdemar Bonde:</i> Nyt fra mandsgymnastikken	26
<i>Svend Aage Thomsen:</i> Brev til gamle elever	29
<i>Svend Aage Thomsen:</i> Skolens kursusvirksomhed ..	41
Nyt fra gamle clever	59
Elevfortegnelse	77
Elevforeningens regnskab	78
<i>Tage Søgård:</i> Generalforsamlingen	79